

ŠKOJI

**TEMA BROJA:
LJUBAV**

ŠKOJI

List učenika OŠ Murterski škoi, Murter

Adresa uredništva:

Škoi, Put škole 10
Murter

Telefon i telefaks:

022 435-260

Izdavač:

OŠ Murterski škoi, Murter

Za izdavača:

prof. Ivana Finka, ravnateljica

Glavna urednica:

Maša Šandrić, 8.a

Odgovorne urednice:

Lara Paić, prof.
Martina Fantov, mag.bibl.

Lektorica:

Lara Paić, prof.

Računalna obrada:

Martina Fantov, mag. bibl.

Oblikovanje i grafička priprema:

Petar Alfrević, dipl.ing.

Uredništvo:

Maša Šandrić, 8.a
Rosa Ježina, 8.a
Marta Skračić, 8.b
Novinarska grupa
šestih i osmih razreda
Gordana Knez, prof.

Tisak:

PRINTERAJ XL d.o.o.

Naklada:

150

RIJEČ UREDNIKA

Dragi čitatelji,

velika je čast biti urednik školskog lista, a ove godine konačno je došlo naših pet minuta. U ovogodišnjem izdanju sadržani su mnogi zanimljivi novinarski i literarni radovi, intervjui i likovna ostvarenja naših učenika. Inspiracija za temu broja bila je ljubav. Činilo se kao jednostavan zadatak jer ljubav je sastavni dio života. Ipak se pokazalo da učenici pa i odrasli pomalo nerado govore o svojim osjećajima, što je pomalo otežalo naš posao. Kako odrastamo, tako shvaćamo da bez ljubavi ovaj svijet ne bi imao smisao. Kako kaže ona stara pjesma, „Da nije ljubavi, ne bi svita bilo.“ Dali smo sve od sebe da istražimo kakva je ljubav bila u prošlosti i na koji način su ljudi izražavali ljubav, a pisali smo i o ljubavi današnjih generacija. Nadamo se da ćete uživati u ovom primjerku lista. Uživajte u čitanju!

Vaši urednici, Marta Duić i Fabian Pilipac

Naši urednici Marta Duić i Fabian Pilipac

SADRŽAJ:

Dobrodošli	2
Čestitamo	4
Kod nas.....	8
Projekti	14
Tema broja: Informacijske tehnologije	18
Putujemo	34
Predstavljamo	44
Kroz riječi i sliku.....	50
Strip	55

ŽUPANIJSKA SMOTRA LiDraNo 2025.

U četvrtak 6. ožujka u Kulturnom centru Vodice održana je Županijska smotra LiDraNo 2025. u organizaciji Osnovne škole Vodice. Mladi talenti osnovnih i srednjih škola Šibensko-kninske županije pokazali su svoje literarno, novinarsko i dramsko-scensko stvaralaštvo. Učenici su svojim radovima pokazali bogatstvo kreativnosti i umjetničkog izražavanja.

Našu školu predstavljalo je 23 učenika i to u sve četiri kategorije: literarni izraz, samostalni novinarski izraz, dramski pojedinačni te dramski skupni izraz.

U kategoriji samostalnih novinarskih izraza na državnu razinu predložen je rad Slušamo, ali ne čujemo učenice osmog razreda Dore Kulušić, mentorica Gordana Knez.

Na državnu razinu predložen je i školski list Škoji čiji su urednici Marta Duić, 7.b i Fabian Pilipac, 7. a, mentorica Lara Paić.

Izvršno su našu školu predstavile naše mlade

glumačke snage u dramsko-scenskom izrazu s dvije skupne predstave Ghost ili kraj te Prijatelji iz Europe, mentor Gordana Knez i Karlo Klarin.

Sve pohvale i učeniku petog razreda Vigu Turčinovu koji je otvorio smotru LiDraNo svojim monologom iz Gregova dnevnika, mentorica Gordana Knez.

Čestitamo svim sudionicima, a učenicima koji su predloženi na višu razinu želimo puno uspjeha u daljnjem natjecanju!

NAŠA FUTSAL EKIPI NAJBOLJA U ŽUPANIJI

Već i ptice na grani znaju da su učenici naše škole odlični u futsalu. Treću godinu za redom su postali prvaci županije. Prethodne školske godine bili su viceprvaci Dalmacije u kategoriji petih i šestih razreda, a prošle godine četvrtfinalisti prvenstva Hrvatske sedmih i osmih razreda.

Ove godine na županijskom natjecanju sudjelovalo je čak dvadeset malonogometnih školskih ekipa. U prvom krugu natjecanja naša ekipa pobijedila je OŠ Vjekoslava Kaleba iz Tisnog 7:2 i OŠ Kistanje 7:1. U finalnom dijelu turnira ostvarene su pobjede protiv OŠ Vodice 3:1 i OŠ Brodarica 7:4, a u velikom finalu pobijedili su OŠ Primošten 5:0. Tom pobjedom učenici su ostvarili pravo nastupa na Državnom prvenstvu u Poreču. Državno prvenstvo održavalo se od 7. travnja do 9. travnja 2025., a naši učenici su nažalost ispali iz grupe nakon dva poraza. Čestitamo našim učenicima, učitelju Dinku Luciću i njihovom treneru Dominiku Malenici. Unatoč porazu, učenici su bogatiji za još jedno iskustvo, a mi se radujemo budućim njihovim uspjesima.

Nina Šimat prva na županijskom natjecanju LIK 2025. - ČESTITAMO

U prostorijama Interpretacijskog centra Civitas sacra 5.ožujka 2025. održano je županijsko natjecanje – izložba LIK 2025. učeničkih radova iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna na kojem je naša učenica 8.b razreda Nina Šimat pod mentorstvom učiteljice Ivane Skroze osvojila prvo mjesto u našoj županiji.

Čestitamo i učenici 6.a razreda Noemi Mudronja na osvojenom 5. mjestu.

Maša Šandrić, 8.a

TERENSKA NASTAVA U NINU

Naši učenici 6.a i 6.b razreda u sklopu terenske nastave povijesti podsjetili su grad Nin, centar hrvatske srednjovjekovne države.

Na terenskoj nastavi povijesti učenici su obišli povijesne lokalitete: crkvicu sv. Nikole na brežuljku, sv. Križ najmanju katedralu na svijetu, srednjovjekovne gradske zidine grada Nina, gornja i donja gradska vrata, mjesta na kojima se nalazi kip kneza Branimira i kip Grgura Ninskoga...

Noema Mudronja, 6.a

SUSRET ŠKOLSKIH ZBOROVA

Susret školskih zborova održao se u OŠ Antuna Mihanovića Petropoljskog u Drnišu, a okupio je oko 220 pjevača i njihovih voditelja.

Okupljanja školskih zborova iniciralo je Županijsko stručno vijeće nastavnika glazbene kulture Šibensko-kninske županije s voditeljicom prof. Sonjom Batur, koja je izjavila da je cilj ovakvih susreta pokazati i prezentirati zbarsko

pjevanje djece osnovnoškolskog uzrasta, istaknuti važnost bavljenja izvannastavnim glazbenim aktivnostima, razmijeniti iskustva i uspostaviti suradnju među djecom i kolegama.

Na susretu su nastupili: zbor OŠ Antuna Mihanovića Petropoljskog iz Drniša te područnih škola Oklaj, Drinovci i Gradac, klapa Zaveslaj Katoličke osnovne škole iz Šibenika, zbor i klapa OŠ Meteri-

ze iz Šibenika, zbor OŠ Murterski škoji iz Murtera, zbor OŠ Vjekoslava Kaleba iz Tisnog i zbor OŠ Vodice. Posebno treba istaknuti i njihove voditelje – profesore: Elizabet Strunje, Jelenu Prpa Vuletić, Luidu Cvitan, Sonju Batur, Danku Oreb Jajac, Vjeru Pavić i Dražena Markovića.

Marta Duić, 7.b

DAN ŽUTIH MAJICA

Međunarodni dan sreće obilježava se 20. ožujka, a tim povodom je učiteljica Ivana Skroza u okviru nastave likovne kulture pokrenula projekt Dan žutih majica.

Žuta boja simbolizira vedrinu, toplinu, sunce i radost te potiče vedro i optimistično raspoloženje. Izložba je postavljena u Muzeju betinske drvene brodogradnje, a poslije je krasila i našu školu. Ovom izložbom želi se dati svojevrsni pozdrav dugoj zimi, a ljepotom dječjih likovnih radova otisnutih na žute majice potaknuti pozitivno raspoloženje i radost zbog dolaska proljeća.

Lana Turčinov, 7.b

KAKO JE POČELA ZNANOST NA MOM OTOKU

U Posjetiteljskom centru Kanal sv. Ante 6. svibnja 2025. održan je Festival znanosti 2025. – Smotra Kako je počela znanost na mom otoku?

Učenici iz škola Šibensko-kninske županije uz mentore, znanstvenike i predstavnike zajednice, predstavili su svoje projekte na temu „Mreže“, istražujući povezanost prirode, ljudi, tehnologije i znanosti – od ekoloških mreža i komunikacija između biljaka do mreže neuronskih veza, informatičkih sustava i kulturnih poveznica kroz prostor i vrijeme. Smotri su prisustvovali i predstavnici Udruga Mladi u EU i Instituta za oceanografiju i ribarstvo iz Splita.

Našu školu predstavljali su: Andro Vučićević, Nina Šimat, Maja Turčinov i Tia Juraga s temom „Robotom ronimo, tabletom crtamo, a mrežom spojimo“.

Andro i Tia predstavili su rad podvodnog drona, a Nina i Maja crtale su na tabletima.

Zbog lošeg vremena aktivnosti su se odvijale unutar interpretacijskog centra dok je podvodni

dron u pauzama između kiše uspio zaroniti u Kanalu sv. Ante.

Po završetku programa učenici su obišli multimedijalnu izložbu.

Judita Juraga, 7.b

OBITELJSKI DAN

U subotu 5. travnja 2025. obilježili smo Obiteljski dan u našoj školi.

Svi smo nosili kolače koje smo dijelili, odjeću i igračke koje više

ne koristimo pa smo organizirali humanitarnu prodaju za djecu Sudana. Ivana Skroza, učiteljica likovne kulture je organizirala radionicu na kojoj su se bojale bo-

janke murterskih narodnih nošnji, stare kuće i ostali murterski motivi. U kuhinji smo pekli i palačinke, a učenici 6., 7. i 8. razreda su pekli čevape. Učitelj Karlo i učiteljica Branka pravili su salate i sendviče.

Svi učitelji i učiteljice su došli sa svojom djecom pa smo se mogli upoznati s njima. Tijekom tog velikog dana, školski djelatnici i roditelji su uređivali naš školski vrt.

Bilo je i puno glazbe, veselja i sporta. Odlično smo se proveli i nadamo se da ćemo ovo ponoviti i sljedeće školske godine!

Noema Mudronja, 6.a

PROJEKT BESIDA.MU

U našoj školi započeo je novi projekt za darovite učenike koji povezuje učenje stranih jezika i digitalnih alata. Riječ je o projektu besida.mu – Digitalni svijet jezika čiji je voditelj Karlo Klarin, učitelj talijanskog jezika.

Učenici će kroz kreativne radionice izrađivati kvizove, infografike i edukativne sadržaje, koji će biti dostupni na web stranici besida.mu.

Projekt se provodi uz podršku Ministarstva znanosti i obrazovanja.

Lana Turčinov, 7.b

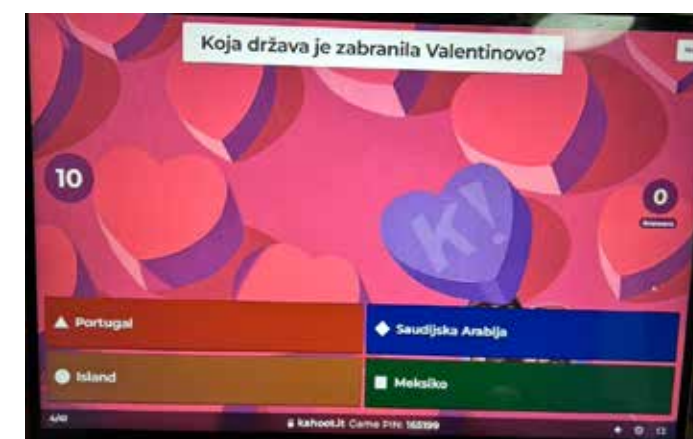

KVIZ VALENTINOV 2025. U NAŠOJ ŠKOLI

Povodom Valentinova u našoj školi održan je zabavni kviz na kojem je sudjelovalo oko 30 učenika od 5. do 7. razreda. Učenici su pokazali svoje znanje o ljubavi, književnosti i zanimljivim valentinovskim činjenicama. Pobjednice kviza su učenice 7.b razreda Marta Duić i Mia Rameša, koje su briljirale u svim pitanjima i zaslužno osvojile vrijednu knjigu i čokoladice Baci kao nagradu!

Kviz je organizirao učitelj talijanskog jezika Karlo Klarin uz veliku pomoć naše knjižničarke Martine Fantov. Hvala svima na sudjelovanju i odličnoj atmosferi!

Judita Juraga, 7.b

POSJET UČENIKA HNK SPLIT – BALET SNJEŽNA KRALJICA

Učiteljica glazbene kulture Danka Oreb Jajac 3. veljače 2025. organizirala je posjet učenika i učitelja HNK Split. Gledali su baletnu predstavu „Snježna kraljica“ u režiji i koreografiji umjetnika Svebora Seč-

ka. Davor Bobić uglazbio je balet u sedam slika.

Kao i svake godine, interes učenika i učitelja je bio velik te se autobus brzo popunio te se tražila i karta više. Učenicima OŠ Murterski škoji pridružili su se učenici Vjekoslava Kaleba. Prekrasna glazba, emotivna priča, originalna scenografija i raskošni kostimi oduševili su naše učenike i na trenutak ih povelu u svijet bajki i umjetnosti. Ukratko, bila je to večer koja će se pamti.

Fabian Pilipac, 7.a

Intervju s Karlom Klarinom,
učiteljem talijanskog jezika

JEZICI SU VRATA U SVIJET

Karlo Klarin, učitelj talijanskog jezika svaki dan ulazi u učionicu s osmijehom i velikim entuzijazmom koji su učenici odmah prepoznali.

Kao svoje strasti ističe strane jezike i kvizove, a pokretač je i brojnih projekata u našoj školi.

Koliko dugo radite u školi? Kako ste odabrali zanimanje učitelja?

Radim već 18 godina i mogu reći da je put do učiteljskog poziva bio pomalo neplaniran. Nakon studija pokušavao sam raditi u turizmu, no sezonski rad mi nije odgovarao. Kad se otvorila prilika za rad u školi, prihvatio sam je – i svidjelo mi se više nego što sam mogao zamisliti! Danas ne bih mijenjao taj posao ni za što.

Često organizirate razne radionice i pokrećete projekte. Kako pronalazite inspiraciju?

Najviše me inspiriraju sami učenici – njihova znatiželja i motivacija daju mi ideje i energiju da

osmišljam aktivnosti koje će ih još više potaknuti. Važna mi je i podrška naše ravnateljice, koja uvijek vjeruje u te projekte i potiče me da ih ostvarim.

Što nam možete reći o projektu koja ste pokrenuli dosada? Koji Vam je bio najdraži?

Teško je izdvojiti jedan jer su mi svi dragi na svoj način – od pro-

jekta besida.mu, preko filmskih radionica i lingvističke grupe, do našeg obilježavanja Dana Europe. Ipak, posebno mjesto u srcu ima igrokaz Prijatelji iz Europe jer su se učenici stvarno uživali u svoje uloge, a kroz igru i glumu razvili su ljubav prema jezicima i podigli svijest o drugim kulturama.

Ove godine pokrenut je projekt besida.mu – Digitalni

svijet jezika. Možete li nam kako ste došli na ideju i nešto više o samom projektu.

Projekt besida.mu spoj je mojih dviju strasti – jezika i kvizova! Učenici uče kako izrađivati digitalne kvizove, ali i ponavljaju gradivo na kreativan način. Kada učenik osmisli kviz za druge, zapravo puno dublje usvoji gradivo jer mora razumjeti što je važno i kako to prenijeti drugima. Učenje kroz igru – ali pametno! Moram pohvaliti projektnu ekipu koja je stvarno zainteresirana za rad, a to je ono najbitnije.

Okušali ste se i u dramskom stvaralaštvu pa ste se sa svojom Lingvističkom skupinom plasirali i na županijsku razinu smotre Lidrano. Kakvo Vam je bilo iskustvo? Planirate li opet slične pothvate?

Bilo je to moje prvo Lidrano iskustvo, i ne bih ga mijenjao ni za što! Učenici su me nagovorili da se prijavimo i drago mi je što jesmo. Nastup na županijskoj razini bio je pravo uzbuđenje. U planu nam je lutkarska predstava, ali vidjet ćemo kamo će nas inspiracija dalje odvesti.

U današnje vrijeme engleski jezik je prisutan u svim sferama života. Koliko danas djeca pokazuju interes za druge jezike?

Engleski je danas gotovo kao drugi materinji jezik mnogima, ali ja se trudim pokazati da su i drugi jezici vrijedni i zanimljivi.

Učenici znaju pokazati interes, osobito kad prepoznaju kako jezici mogu pomoći u turizmu ili komunikaciji s ljudima iz različitih zemalja. Živimo u turističkom mjestu i vjerujem da bi svatko od nas tre-

bao znati barem tri strana jezika – barem osnovno! Kroz obilježavanje Europskog dana jezika krajem rujna trudim se predstaviti i manje zastupljene jezike te neke egzotične poput korejskog ili arapskog jezika.

Zašto je važno usvajati i druge jezike? Što biste poručili djeci?

Jezici nisu samo alat za razgovor, već otvaraju vrata novim kulturama i drugačijim pogledima na svijet. Potiču mozak na brži rad, razvijaju kritičko razmišljanje i bude znatiželju. Djeci bih poručio: Otvorite se svijetu – on je velik, predivan, raznolik i čeka na vas. A jezici su vaša vrata u taj svijet!

Marta Duić, 7.b

KAD NARASTEM, BIT ĆU UMJETNIK

Bartol Juraga, učenik 1. razreda naše škole, običan je, a opet sasvim poseban dječak. Čim odradi svoje školske obveze, posveti se onome što najviše voli – crtanju i stvaranju. Svoj rad shvaća vrlo ozbiljno, a koliko je uspješan u tome govori i činjenica da je 31. siječnja 2025.g. u Muzeju betinske drvenogradnje imao svoju prvu izložbu.

Izložba je postavljena u sklopu 10. jubilarne Noći muzeja koju je razgledalo mnoštvo posjetitelja, a možemo slobodno reći da je Bartol bio zvijezda večeri.

Kada i kako si počeo crtati?

Ja sam počeo crtati od treće godine. Od bojanke do laganih crtežova, pa do automobila. Crtao sam i leptire, bubamare i ostale slične životinje.

Što te najviše motivira na slikanje? Kako si odabrao zanimljive likove koje slikaš?

Gdje voliš slikati? Imaš li svoj kutak za slikanje?

A nije to baš kutak, kutak. To je radni stol kod mog starijega brata u sobi koji je samo moj.

Čujemo i da si imao svoju prvu izložbu? Jesi li zadovoljan odazivom? Jesi li imao tremu?

Da, jako sam zadovoljan. Izložba je bila u Muzeju betinske drvenogradnje. Nisam imao tremu, samo sam se puno posramio. Nisam nikad vidio toliko ljudi izblizu.

Koja ti je najdraža tvoja slika i zašto?

Najdraža slika mi je kako sunce ide spat. Zalazak sunca zapravo. Najdraža mi je jer mi se čini da je to najbolja slika koju sam naslikao dosad.

Judita Juraga, 7.b

MOJE PUTOVANJE U RIM

Nakon dužeg planiranja puta, krajem 9. mjeseca išla sam napokon u Rim.

Krenuli smo iz Murtera u jutarnjim satima, a vrijeme je bilo više nego savršeno. Stigli smo u Split oko 13:00 sati. Let nam je bio tek u 16:30 sati, no u zračnu luku ipak treba doći dosta ranije.

Dok smo u zračnoj luci Split čekali naš let iz Rima, zvali su moja teta i rođak Leo koji su već sletili u Rim, a letjeli su iz Münchena.

Naš let je trajao oko 1 sat. Kad smo sletjeli, našli smo se s mojom tetom i rođakom i otišli smo se smjestiti u apartman malo dalje od centra Rima.

Predvečer smo se uputili do poznatog trga Navona. Bilo je to prelijepo iskustvo uz svirače koji su napravili atmosferu još boljom. Nakon toga sjeli smo u jedan lokalni bar na koktele i sokove, a potom otišli na večeru u restoran gdje su konobari bili baš dragi i smiješni. Nakon večere vratili smo se nazad u naš smještaj.

Ujutro smo imali raznovrstan i bogat doručak, i tako siti bili smo spremni za novi dan i novu avanturu. Krenuli smo podzemnom željeznicom do Colosseumskog bara odakle je pucao pogled na možda i najpoznatiji spomenik u Rimu – Colosseum. Naravno da smo kupili ulaznice i razgledali ga. Preljep je, a unutra smo još vidjeli još spomenika i povijesnih rimskih znamenitosti.

Otišli smo ručati u obližnji restoran Osteria Della Vita. Pojela sam talijansku paštu carbonaru rađenu od domaće tjestenine, a za desert jagode sa šlagom i voćnim preljevom. Prošetali smo nakon toga do Španjolskog trga i vidjela sam Španjolske stubbe koje se sastoje od 137 stepenica i Fontanu Baracciu.

Osvježili smo se s čašom cijeđene naranče i otišli do još jednog od najvažnijih spomenika u Rimu imenom Fontana di Trevi. Predivan spomenik i definitivno jedan od meni najdražih u Rimu.

Dojmljiva je bila i fontana na Trgu Barberini. Ujutro smo šetali prema čuvenom Vatikanu i došli do Bazilike Svetog Petra. Teško je riječima opisati moje oduševljenje crkvom i brojnim spomenicima, kipovima i slikama na zidovima.

Kupila sam par suvenira i otišli smo šetati oko dijela centra koji se zove Borga. Sutradan nakon ju-

tarnje kave i doručka otišli smo u Vatikanski muzej. Tu smo čekali red 3 sata po jakoj kiši. Muzej je lijep i dekorativan, ali nisam mogla proći koliko se ljudi tamo nalazilo pa smo Barbara i ja odlučile izaći ranije i otići na piće uz predah u kafić koji je smješten odmah nasuprot muzeja.

Sljedeće jutro smo šetali pokraj poznate Andeoske tvrđave i pogledali neke manje spomenike. Uputili smo se još jednom do Fontane di Trevi koja me oduševila i otišli na brzu kavu, a poslije smo se svi spakirali za put. Let za Split nam je bio u kasnim večernjim satima. Već sam tijekom leta razmišljala o svim lijepim trenucima koje sam doživjela u tih nekoliko dana u Rimu i koje ću pamtit i zauvijek.

Noema Mudronja 6. a

U DOBRU I U ZLU

LJUBAV NIJE MATEMATIKA

Učiteljica matematike Marija Brajković jedna je od naših najmlađih i najdražih učiteljica u školi. Rado priča s nama o svemu pa smo tako saznali i da će krajem kolovoza napokon reći sudbonosno DA.

Uvijek nas učite formulama i strogim matematičkim pravilima. Mogu li se takva pravila primijeniti i u ljubavi? Je li 2 + 2 uvijek 4?

Prije dvije godine, na svom prvom razgovoru za školski list rekla sam da mi je životni moto „Ljubav nije matematika“ pa u skladu s tim dajem i odgovor na ovo pitanje. Za razliku od stroge preciznosti u matematici, ljubav je puna nesavršenosti, ali je upravo te nesavršenosti čine posebnom.

Otkrijte nam kako ste se upoznali s Vašim budućim suprugom. Što nam možete reći o njemu?

Vinko i ja upoznali smo se u srednjoj školi. Bili smo ista generacija, ali različita razredna odjeljenja. Imali smo nekoliko zajedničkih profesora, a razredi su međusobno dobro komunicirali pa bismo tu i tamo znali razmijeniti pitanja iz usmenih ispita, provjera i slično. I tako smo Vinko i ja započeli komunikaciju – razmjenjujući pitanja iz ispita. Vinko je osoba koja ima dobar smisao za humor pa bi svaki put kad bi se čuli dobacio neku pošalicu ili na svoj ili na moj račun. U početku bih

se znala i naljutiti, a kasnije mi je to bio najdraži dio razgovora. Nakon završetka srednje škole, zajedno bismo prolazili zadatke za maturu, a nakon mature slijedio je i prvi spoj na koncertu Gibonija. Od tada smo zajedno.

Postoji li neki zajednički trenutak ili događaj koji ćete zauvijek pamtiti?

Budući da smo zajedno već devet godina, takvih trenutaka je bilo zaista mnogo, ali često pričavamo Vinkovo upoznavanje s mojim ocem. Bio je moj devetnaesti rođendan i odlučila sam ga proslaviti uz popodnevno druženje s prijateljima u svojoj obiteljskoj kući. To je Vinku bio prvi susret s mojim ocem i bio je nervozan, a mi smo mu dodatno pošalicama povećavali nervozu. Kada se moj otac konačno pojavio, Vinko mu je pružio ruku i predstavio se, a ovaj mu je odgovorio (u šali, naravno) – „Znam ja tko si ti!“. Nakon toga je krenulo ispitivanje o rodbini, prijateljima i fakultetu. Vinko se znojio, a ostatak ekipe je uživao u predstavi.

U velikim ste pripremama za vjenčanje. Hvata li Vas već trema ili ste opušteni?

Većinu vremena sam bila opuštena jer smo gotovo sve vezano za organizaciju dogovorili na samom početku, dok donedavno nismo isprobali naša vjenčana prstenja. Od tada trema samo raste.

Što je za vas ljubav/brak?

Nemam neku jedinstvenu definiciju ljubavi. Kad nekog voliš, želiš s tom osobom provoditi što više vremena jer se osjećaš ugodno u njezinoj blizini. S voljenom osobom uvijek dijeliš svoje uspjehe i sretne trenutke, ali si pun razumijevanja i suosjećanja u teškim trenucima. S voljenim osobama se ponekad i svađamo, ali naposljetku nađemo put do pomirenja. Brak je za mene obećanje da ćemo jedno drugome biti oslonac u dobru i zlu.

Draga učiteljice, želimo Vam sve najbolje u bračnom životu. Budite uvijek tako sretni i nasmejani kao što ste i dosada bili. A mi ćemo s osmijehom čekati svoju pozivnicu...

Marta Duić, 7.b
Fabian Pilipac, 7.a

IZ PERSPEKTIVE ALFA GENERACIJE

LJUBAV U DOBA LAJKOVA

KAKO SE DANAŠNJI TINEJDŽERI ZALJUBLJUJU?

Na to pitanje je lako odgovoriti, a evo i odgovara koji je uglavnom točan. Većina vas zna za društvene mreže kao što su Instagram, TikTok, Snapchat, Facebook, BeReal... E, pa one igraju glavnu ulogu u zaljubljanju. Zašto? Pa zato što današnje generacije samo scrollaju po društvenim mrežama. Čim vide nekog s mobitelom Iphone 16 pro max, Rolexom, Diesel torbicom, Pandorinim nakitom, Jordankama, Spezialkama, Tech Fleece trenerkom i ostalim trenerkama vrhunskih marki, to je ljubav na prvi pogled. Cure i dečki vole vidjeti objave s društvenih mreža koje uključuju putovanja, po mogućnosti egzotična, pa sadržajno provedeno vrijeme vani, rođendane, vjenčanja i sl. Oni koji su u centru pažnje u društvu i školi, u centru pažnje su i kada je riječ o objavama na društvenim mrežama. Njihove objave su must see.

Prije su naši stari nalazili svoju ljubav na drugačiji način. Privlačila ih je osobnost, a čak nekada i isti ukus u glazbi. Nije postojala ljubav na prvi pogled zbog izgleda i novca, ili toga bar nije bilo toliko. Cure danas moraju biti ful našminkane i „skupe“, a dečki trebaju imati frizure koje su trendu kao buzz cut. Opet napominjem, i markirana odjeća je bitna. Jako bitna. Što je onda s onima koji su drukčiji? Koji možda imaju dobre ocjene, ponašaju se po bontonu i ne privlače toliku pažnju na sebe? Pa ništa, baš ništa. Njih se ili ignorira ili zafrkava. Možda su oni ti koji pametno biraju i vole samo jednoga ili jednu. Možda čekaju sudbonosni trenutak kada će upoznati pravoga ili pravu kao na filmovima. Nadam se da birate pametno u koga se zaljubljujete.

TI AMO, JA VAMO

Ti amo, a ja vamo... Simpatičan izraz za vezu na daljinu. Veze na daljinu nisu baš lagane zbog toga što danas u svijetu postoji puno izbora. Živimo kroz društvene mreže i stalno se krećemo, a dobro znamo da velik izbor nekad dovodi do grešaka. Veze na daljinu nisu lagane zato što tu osobu ne vidiš svaki

dan uživo, ne grlite se, ne družite se, ne radite zajedno stvari kao igranje picigina na plaži, lizanje sladoleda, skijanje, crtanje.. Svaki dan si osuđen na videopozive ili poruke, što je nekad baš teško. Meni se iskreno ne sviđaju veze na daljinu, ali ako netko stvarno voli i ima povjerenja, to možda može funkcionirati. Možda. Možda samo u svijetu odraslih?!

LJUBAVNO PISMO ILI OBJAVA NA INSTAGRAMU

Većinom ljudi vole kad ih netko spominje u objavama ili postavi njihovu sliku objavu. Najviše im titra srce kad to čini taj ili ta. A još kada skupe pristojan broj lajkova?! Ljubav postaje sve veća i veća. Slanje ljubavnih pisama kao što su ljudi radili prije rođenja moje generacije? Sumnjam da to netko čini, da to kome padne na pamet. Jednom je naša učiteljica pričala kako su se njezini nona i dida dopisivali prije 70 – ak godina i da su često tjednima čekali da dobiju odgovor. Tjednima?! Pa danas se promijeni

mišljenje sto puta u par tjedana. Ali... Da ljudi pišu ljubavna pisma kao što su naši stari prije pisali, svijet bi bio možda puno sretnije mjesto. Zašto? Vjerujem da postoji nešto posebno kad svojom rukom napišeš što ti je na srcu pa iščekuješ odgovor danima. U nekim prošlim vremenima je to očito trajalo i duže. Dobiti ljubavno pismo ili vidjeti objavu na Instagramu? I jedno i drugo izaziva leptiriće u trbuhu i budi misli na voljenu osobu. Što vi kažete? Ljubavno pismo ili objava na Instagramu?

Gabriela Lončarević, 7.a

ZAJEDNO VIŠE OD POLA STOLJEĆA**DIDA MALO ZAVRAGETA, JA GA NE OBADIVAN**

Naši sumještani Dušanka Markov i Mirko Markov u braku su punih 60 godina. Novinarka Gabriela Lončarević pitala je svoju prabaku Dušanku, zvanu Osoba, Pakoška i Anka kako je započela njihova ljubav. Zanimalo nas je i kako su se mladi sastajali u to doba te koja je tajna sretnog braka, a ona je rado podijelila s nama svoju priču.

Kako ste se ti i dida upoznali?

A kako? On je prodava ribu, a ja sam išla kupiti i ribe i upoznala ga na pijaci, na ribarnici.

Je li to bila ljubav na prvi pogled?

Na pogled ni bilo ko danas juba-

vi. Vražje ljubavi. Ni bilo ljubavi te nikako.

Kako ste se onda zaljubili?

Dolazia je kod mene bia u Pakoštane. Tako... I onda je dolazia nediju svaku. I onda smo se bili oženili za Novu godinu. Ima već

da živimo zajedno pedeset i pet.

A šta nije da ste 60 godina u braku? Meni je tako baba rekla.

A ima ujac Ivo pedeset godin, moj sin pedeset i jednu. Na 17. jedanaestoga bija mu je rođen-dan. Eto ti... U jedanaestom misecu... Eto ti... Onda se iza Iva rodila, Sandra pa Jadranka pa teta Kate. Kako je i što je...

A što vas je privuklo jedno drugome?

A? A šta će me privući? Privuklo se tako, ni bilo ka i danas onda. Ni jubavi ni vako ni nako. Nego je onda bilo sasvim drukčije, eto ti.

Jeste se družili prije braka?

A nekad nedijun bi vako prošeta-li. I tako, eto ti.

Kako su izgledali vaši prvi susreti?

A tako, tako. Nismo bili da smo bili nervozni. Bili smo se zagledali i tako jednon smo se upoznali. I onda smo se oženili nakon po godine, godinu. I tako da je pir baš bija lipi i bilo je dobro. Bilo je oko sto ljudi svega. I onda smo brodon došli na Murter. Na Murter su nas bili doveli. I tako, bili su onda i svatovi i sve to.

A jeste ti i dida mogli biti na samo kad niste bili u braku?

Di smo mogli biti? A zajedno smo nekad bili šetali i tako. Da van ja kažem pravo, šetali smo nekad u Pakoštane, a ja san pazila i vodek njima pomoć. Malo kopat, malo i masline, malo boba sijati. Vako, eto ti.

Koliko ste dugo onda u braku?

A ja mislin da smo u braku... Ja iman sada osamdeset i šest, sada osamdeset i sedmu godinu. A ima već da smo u braku, ja mislin, pedeset i pet godina. I tako, ee. Ima, ima, ima...

Ima više, kaže dida.

Kako više?

Je li vam nešto posebno ostalo u sjećanju s vjenčanja?

Imali smo lipu krunu. I lipo nas je pop vinča kako Bog zapovida. Kroz svetu misu veliku. Da van ja kažem pravo, na velikoj misi smo se vinčali i onda je bilo lipo jako. Onda su pivali, i kolo je bilo, i ples, i sve je bilo.

Koje ste razlike primijetili u odnosu na parove danas i prije?

Onda je sasvim bilo drukčije. Onda nije se ka i danas, zagledaju se i vako-nako, odmah dicu prave. Nego kad si se vinča, onda si spava zajedno.

Što je tajna dugog braka po vašem mišljenju?

A kakva tajna? Nikakva tajna nije bila. Kako je i što je... Eto ti... Pa zajedno smo eto toliko godina. A lipo... Slušali i radili poljoprivredu i vrtle, i didu spremin, i skuvan, i operen. A sve radin. Šta ne radin? Imala sam dvista kili krunpirov jesenskih, imala sam sto kil i više naranči. Ma baba uvek radi, nikad ne staje.

A kako se ti i dide podnosite?

A dooooooobro... Više put dobro. Nekad malo zavragea, ja ga ne obadivam. I tako, eto ti kako.

Imate li kakav savjet za mlade parove?

Kakvi zavjet za mlade?

Za dugu ljubav?

Ma vražju ljubav, kakvu ljubav. Sve to si stariji i nemoćniji.

Za mlade, nove....

Ne triba meni više ni nove ni stare. Doša si u godine i nije te više brige.

Šta bi meni savjetovala?

A ja bi rekla neka ide ako je pravi dečko. I pošten, i tako. Ako je slab bi dečko, šta će ti. Bolje ti je biti u miru. A ne da te ko zafrkava. Evo moj zet. Pravi je čovik, i do-

bar i vridan. I sve. I tvojoj mami. Pravog je čovika izbrala. Ono što mu oči vidu, ruke mu napravu. I tako je dobar jako, i iskren. Eto ti.

Jesi li ponosna na brak dide i tebe?

Pa ja imam svoju dobru dicu. Dica mi pomognu u svačem. Sin kako dođe vaik nakupuje sve. Kupi nan sve. Mliko, šećer, sve ostalo. I ponosna sam na nje. Nisu išle po slabom putu, išle su po dobron putu. Sva dica, Bog im da zdravlja. i ujac radi gori i ujna ima dvoje dice. Malome je treća

godina fakulteta, a mala ide sad drugu godinu u školu, srednju. A kako je no? Ema. Nisu mi drogirane, nisu mi uličarke nego vridne i radu vaik. Ne staju nikada. Evo vako. I uzgajaju svoju unučad. A iman ja sad pet, šest,..šest, sedan pranunučadi već. Eto ti kako je.

I za kraj... Jesi li zadovoljna vašim brakom?

A zadovoljna sam. Tako je kako je, šta ću.

Gabriela Lončarević, 7.a

KEMIJA LJUBAVI

Što se događa s našim organizmom kad smo zaljubljeni?

Gledamo li kroz kemiju, primijetiti ćemo da je ljubav skup kemijskih promjena, stvaranja kemijskih spojeva koji preuzimaju kontrolu nad nama.

Prvi spoj koji se javlja je kemijski spoj feniletilamin ($C_8H_{11}N$) koji izaziva ljubavne osjećaje i reakcije, a javlja se u mozgu zaljubljenih.

Od ostalih kemijskih „sastojaka“ ljubavi često su prisutni dopamin ($C_8H_{11}NO_2$) i oksitocin ($C_{43}H_{66}N_{12}O_{12}S_2$) koji su zaslužni za osjećaje sreće, uzbuđenja, intimnosti.

Serotonin ($C_{10}H_{12}N_2O$) ili „hormon sreće“ koji regulira naše raspoloženje i adrenalin ($C_9H_{13}NO_3$) koji je odgovoran za „leptirice u trbuhu“, znojenje dlanova i ubrzani rad srca.

Biti zaljubljen je tako teško jer je naš organizam izložen naletu hormona – kemijskih spojeva, ali istovremeno i tako predivno jer nam ti hormoni omogućuju sreću i zadovoljstvo. Ljubav je divna. Voli i budi zaljubljen!

Nikolina Aužina, učiteljica kemije

LJUBAV U CARSTVU ŽIVOTINJA

Dobivanje potomstva osigurava produžetak vrste.

Različite vrste razvile su, tijekom evolucije, različite načine za pronalaženje partnera.

Jednostavniji organizmi razmnožavaju se nespolno, neke jedinke su dvospolci, ali većina životinja je

razdvojena spola (postoje muške i ženske jedinke) te aktivno traže partnera.

Monogamija odnosno vjernost jednom partneru nije uobičajena među životinjama.

Najčešće se javlja u ptičjem svijetu.

Većina monogamnih vrsta vjerna je partneru samo tijekom jedne sezone, a sljedeću sezonu parenja mogu odabrati drugog partnera.

Manji broj vrsta ptica vjeran je svojim partnera dugi niz godina ili do kraja života, iako ni među takvim parovima pojava nevjere nije rijetka.

Primjeri takve vjernosti partneru su labudovi, ro-de, većina vrsta ždralova, modrožute are, žako (afrički sivi papagaj), žutoglava amazona, velika ušara, snježna sova, bjeloglavi sup, suri orao, golubovi, grlice, pupavac, albatrosi i brojni drugi.

Mnoge vrste ptica razvile su različite tehnike udvaranja kako bi pridobili ženku.

Mužjaci nekih vrsta donose ženkama hranu kao poklon. Mužjak vodomara ženki donosi male ribe, a mužjak euroazijske pčelarice donosi kukce.

Neki mužjaci privlače ženke karakterističnim pjevom ili plesom, neki graditeljskim vještinama, a neki se ističu jarkim bojama i raskošnim perjem.

Ptica manakin iz kišnih šuma Južne Amerike pleše moonwalk, australska ptica lira oponaša različite zvukove (druge ptice, motornu pilu, fotoaparat, alarm...), rajске ptice zadivljuju prekrasnim bojama perja, kao i raznim „dodatcima“ na perju. Tijekom udvaranja šire perje, plesom i pjevom pokušavaju impresionirati ženku.

Kod sisavaca mužjaci su u pravilu veći i snažniji od ženki.

Pravo na parenje najčešće ostvaruje dominantan mužjak koji se ističe svojom veličinom i snagom.

Ženke odabiru takve mužjake jer će oni na svoje potomke prenijeti dobre gene.

LABUDОВИ

Labudovi se često smatraju simbolom ljubavi zbog načina udvaranja. Jedinke zakrivljuju svoj dugi vrat jedna prema drugoj i formiraju oblik srca.

Par najčešće ostaje zajedno do kraja života.

EUROPSKI ŽDRAL

Monogamna su vrsta. Ostaju vjerni istom partneru cijeli život.

Ako jedan partner uginu, drugi se obično tek iduće sezone udvara novom partneru.

Svake sezone parenja iznova izvide „svadbeni ples“ kojim dokazuju međusobnu privrženost.

BIJELA RODA – PRIČA O MALENOJ I KLEPETANU

Bijele su rode poznate po dugogodišnjoj ili doživotnoj vjernosti svom partneru.

Jedan od najpoznatijih primjera takve vjernosti su svakako su bili par bijelih roda, Klepetan i Malena.

1993. godine gospodin Stjepan Vokić pronašao je Malenu. Bila je ranjena metcima iz lovačke puške.

Više nije mogla letjeti zbog slomljenog krila. Gospodin Vokić predano se brinuo o Malenoj.

2002. godine Malenu je zapazio mužjak nazvan

Klepetan i to je bio početak njihove ljubavne priče.

Svako proljeće Klepetan se vraćao iz Južnoafričke Republike u Brodski Varoš kako bi bio s Malenom.

Gospodin Vokić im je pomagao u gradnji gnijezda i brizi oko mladunaca s obzirom da Malena nije mogla letjeti. Svake jeseni Klepetan je odlazio u toplije krajeve, a Malena je ostajala u Brodskom Varošu.

Unatoč manjim krizama, par je ostao zajedno sve do njene smrti.

Malena je uginula 29. lipnja 2021. godine.

Zajedno su podignuli 60-ak potomaka.

Njihova ljubavna priča obišla je svijet.

Redatelj Tomislav Jelinčić snimio je dokumentarni film Starac i roda u kojem je prikazana ljubav i predana briga gospodina Stjepana Vokića o Malenom te ljubavna priča Malene i Klepetana.

Sisavci su rijetko monogamne vrste.

Vrste koje zajedno ostaju dugi niz godina ili do kraja života su europski dabar, dik dik antilope, vukovi...

EUROPSKI DABAR

Europski dabar je monogamna vrsta.

Par ostaje zajedno do kraja života, a obično imaju jedno leglo godišnje.

SIVI VUK

U čoporu vukova postoje alfa mužjak i alfa ženka koji su kao bračni par. Jedinu se u čoporu smiju razmnožavati te donose sve odluke vezane za čopor.

čopor. Vučica 06 preuzela je vlast na teritoriju nekadašnjeg Druid čopora i postala jedna od najpoznatijih i najuspješnijih alfa ženki u Yellowstone-u.

GIBONI

Žive u monogamnim vezama, a njihovi odnosi su vrlo slični onima kod ljudi. Parovi se svađaju, mire, prekidaju i razvode.

Par zajednički podiže mladunce.

Jedna od najpoznatijih ljubavnih priča je ona o paru sivih vukova iz nacionalnog parka Yellowstone (SAD). Riječ je o vučici označenoj brojem 42 te mužjaku broj 21.

Vučica je bila poznata i kao Cinderella wolf (vučica Pepeljuga) jer je prethodna alfa čopora, njena sestra, bila vrlo okrutna prema njoj, ali i drugim članovima čopora. Nakon što je vučica 42 postala alfa ženka, preuzela je brigu i o sestrinim potomcima. Te godine vučica 42 i mužjak 21 uspješno su podignuli 20 od 21 mladunca.

Međusobno su bili jako privrženi.

2000. godine njihov je čopor poznat kao Druid pack brojio 37 članova što je najbrojniji ikad zabilježen čopor.

Njihova priča prekinuta je u veljači 2004. godine kad je vučica 42, u dobi od 8 godina, pronađena mrtva. Smatra se da su je ubili pripadnici suparničkog čopora. Znanstvenici kažu da je bila u izvrsnom zdravstvenom stanju, mnogo boljem nego što bi se očekivalo i kod mladih vukova.

Nakon njene smrti mužjak 21 dva dana je uporno zavijao. Iako se ne može sa sigurnošću reći da je žalovao, znanstvenici koji su pratili čopor godinama, kažu da je promjena u njegovom ponašanju bila očita te da je u ta dva dana zavijao više nego u prethodnih 5 godina koliko su proveli zajedno kao alfa par.

4 mjeseca poslije, mužjak 21, u dobi od 10 godina, uginuo je prirodnom smrću, na mjestu koje je često posjećivao sa vučicom 42. Neki kažu da je umro od slomljena srca.

Nakon njihove smrti, čopor je izgubio svoju moć.

Ženka 42 i mužjak 21 nastavili su živjeti kroz svoje potomke.

2006. godine na svijet je došla ženka označena kao 06, poznatija kao Vučica (She wolf) koja je potomak ženke koju su oni odgojili kad su preuzeli

DIJAMANTNA LIGNJA

Dijamantna lignja je vrlo rijetka u Jadranu.

Odrasle jedinice mogu težiti do 30 kg.

Jedini je glavonožac kod kojeg je prisutna monogamija. Mlade jedinice se upoznaju dok još nisu spolno zrele te zajedno ostaju do kraja života.

AUSTRALSKI KUSOREPI GUŠTER

Smatra se monogamnom vrstom jer je zabilježeno da se često vraćaju istom partneru tijekom sezone razmnožavanja što je vrlo rijetko među gmazovima.

Par se obično razdvaja nakon parenja, a ženke, nakon gotovo 5 mjeseci gestacije, na svijet donose jednog do dva mladunca.

Sljedeće sezone parenja često se ponovo vraćaju jedno drugome.

Zabilježen je par koji je 10 godina zaredom bio zajedno.

U svijetu životinja monogamne veze su rijetkost.

Najveći postotak takvih veza nalazimo kod ptica dok se kod sisavaca taj postotak kreće između 3 i 5 %. Kod ostalih skupina životinja monogamne veze gotovo i ne postoje.

Unatoč rijetkosti takvih veza među životinjama, ipak postoje parovi čija nas međusobna privrženost i istinska vjernost ne ostavljaju ravnodušnim. Njihove ljubavne priče mogu nam poslužiti kao inspiracija i primjer kako je moguće održati vjernost tijekom cijelog života.

Marica Pirija, učiteljica prirode i biologije

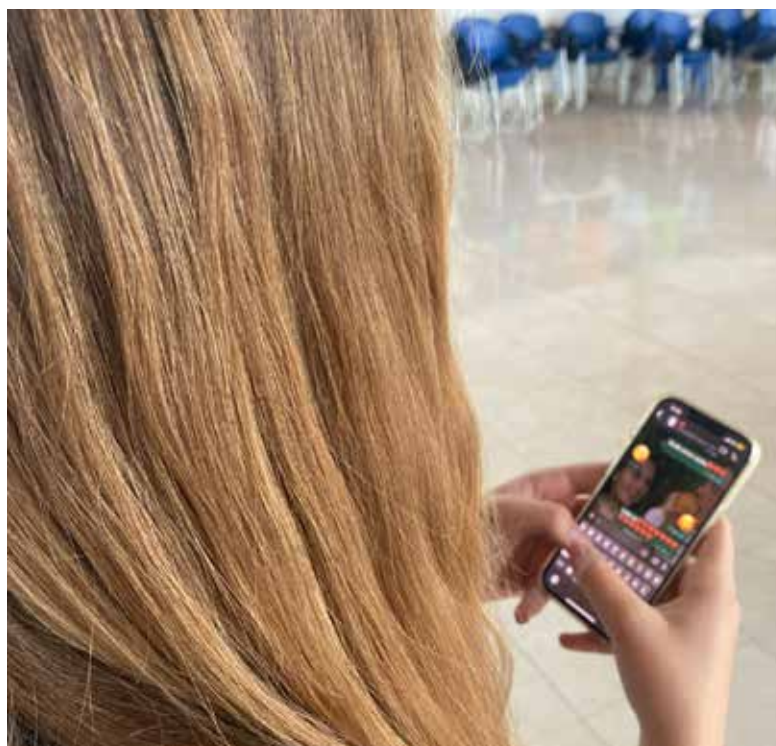
OVO (NI)JE LJUBAV

Prošlo proljeće prijateljica Tia je imala krizmu na koju smo išle moja mama i ja, a tata nije mogao ići. Dok smo uživale u druženju, došla je na WhatsApp tatina poruka s poveznicom i pitanjem: „Noema, sviđa li ti se ovo mjesto?“ Na poveznici je bio ljetni kamp Ledenik u koji sam oduvijek htjela ići. Brzo sam odgovorila da bih išla te me je odmah prijavio. Na mail mi je došla potvrda s datumom boravka od 5.7. do 9.7. Bila sam presretna.

Napokon se približio i dan odlaska u kamp. Noć prije nisam mogla spavati od uzbuđenja. Kamp se nalazi u Karlobagu, ali srećom nisam išla sama, već je išla i moja prijateljica Rita. Nas dvije se obožavamo družiti i često radimo smiješne fore jedna drugoj. Dok smo se vozile prema Karlobagu, pričala mi je kako ju je strah ići bez mame, ali kako i jedva čeka upoznati nove prijatelje. I sama sam dijelila njezino mišljenje.

Kad smo došle u kamp, nestalo je signala. To mi nije puno značilo jer su nam svejedno oduzeli mobitele, a mogli smo ih dobiti samo između 12.30 i 13.00 sati svaki dan. Na ručak smo Rita i ja došle zadnje. Na prvoj radionici crtanja svi su gledali moj kofer bojica, dok su ostali imali male pernice s par boja, olovkom i gumicom. Čim smo sjele na stolice, nekoliko ljudi nas je pitalo kako se zovemo. Činilo se da su svi željni druženja. Navečer mi je Rita pričala kako joj je zasad dosadno, a ja sam se pravila da spavam. Nisam željela pričati o tome jer smo tek došle i nisam htjela priznati da možda dolazak i nije bio najbolja ideja.

Drugi dan već sam većinu upoznala. Neki od njih su me pitali znam li tko je Patrik. Nisam znala o kome govore, no svi su tvrdili da bismo bili lijep par. Kasnije smo se Patrik i ja upoznali, a imali smo i prvi trening s Blankom Vlašić. Imala je jako stroge treninge i svi smo se pitali kako ćemo to izdržati. Trećeg dana Rita i ja smo kasnile, a svi su već bili kod Ličkog kamena. Brzo je došla Lana kako bi me obavijestila gdje mi je „dečko“. Čudila sam se što govori jer naravno da nemam dečka. Patrik se odjednom stvorio do mene, stavio desnu ruku na moja leđa i rekao: „Zanemari što govore. Baš su glupi!“ Sve cure

su govorile da se Patrik zaljubio u mene, no nisam se slagala s njima. Nakon ručka smo igrali igru Catch the flag, a Patrik je cijelo vrijeme mene lovio. Kad bih mu rekla da lovi nekog drugog, samo bi odgovorio da ne želi.

Došao je i četvrti dan. Patrik me cijelo vrijeme za ručkom gledao, a kad bih ga skužila, pravio bi se da gleda kroz prozor. Nakon toga smo opet igrali Catch the flag, ali ovaj put iz nekog razloga Patrik nije igrao.

Njegov balkon imao je pogled prema terenu na kojem smo igrali igre i prolazili poligone. Dok bismo igrali, Patrik bi me gledao dalekozorom sa svog balkona. Navečer smo svi trebali zapisati svoje najveće tajne i baciti ih u vatru. On je napisao: ZALJUBLJEN SAM! Sjedila sam do njega i vidjela sam što piše. Kad bolje razmislim, možda je i htio da vidim što piše.

Petog dana sam pobijedila u natjecanju tko može duže stajati na jednoj nozi jer sam stajala čak 7 minuta i 3 sekunde. Nakon toga, dobili smo majice i svi smo se jedni drugima potpisali. Dok sam se potpisivala Elizabeti na majicu, Patrik je svojem prijatelju rekao: „Norma izgleda bas lijepo. Ima lijepe oči.“ Potrčala sam u zahod kad sam ga čula jer nisam htjela da me svi zadirkuju. On je brzo došao za mnom, pokucao mi na vrata i pitao me jesam li dobro. Odgovorila sam iskreno da jesam, ali da sam čula što je rekao. On se samo nasmijao i rekao: „Drago mi je.“ Počeo me boljeti trbuh kao da imam leptiriće. Samo sam se čudila jer mi nije bilo jasno kako tako brzo mogu osjetiti leptiriće, a Patrika znam samo par dana. Kad sam se vratila kod prijatelja, svi su me

pitali što je bilo, a ja sam im samo odgovorila da mi se vrti u glavi.

Došlo je vrijeme da roditelji dođu po nas. Kad su došli Patrikovi roditelji po njega, samo sam ga pozdravila i nasmijala se. Brzo su se začuli glasovi iza mene. Uuuuuuuuuuuuu.

Kad sam došla kući, odmah sam otišla na Google. Patrik je pričao kako igra košarku i kako ide na natje-

canja. Cijelo vrijeme sam mislila o njemu i što mi je sve htio reći. Sljedeći dan sam vidjela da me dodao na Snapu. Kad sam ušla u aplikaciju, vidjela sam da mi piše poruku. „Ej, Patrik je. Sjećaš li se?“ Samo sam seenala poruku i blokirala ga.

Noema Mudronja, 6.a

OGREBANI AUTO

Moja mama je jako zauzeta i neprestano žuri nastojeći obaviti sve obveze. To je i koštalo jednog prijedpodneva prije desetak dana. Prilikom povratka iz škole, zagrebla je desnim branikom našeg Golfa kamion koji je bio parkiran ispred poljoapoteke. U tolikoj je žurbi bila da nije ni primijetila. Kad je parkirala ispred kuće, vidjela je da je auto dobrano ogreban. Nije znala kako će reći tati, a ni kakva će biti njegova reakcija. Ipak, odlučila je da će mu za negodu reći tek popodne kad se vrati s posla. Pritom je zaboravila na jedan detalj. Moj brat Bartol

kod sebe uvijek ima mobitel radi mjerenja šećera. On je pravi mali majstor fotografije te zna koristiti mikrofonski za diktiranje poruka. Slova još ne piše jer je tek krenuo u školu. Naravno da ima i tatu memoriranog u kontaktima telefona. Mama nije stigla niti skupiti sve stvari iz auta, a tata je već dobio inkriminirajuću sliku s popratnom porukom. Bartolovu poruku teško bi tko dešifrirao bez slike, no poruka je nasmijala tatu do suza. Na kraju se uopće nije ljutio. Tako je Bartol spasio našu mamu!

Judita Juraga, 7.b

"LABELO - NITKO NE LJUBI BOLJE"

Moji roditelji su sa svojim prijateljima sudjelovali na Murterskim bakama 2006. godine.

Otac je bio član posade ruske podmornice, a majka je bila maska Labelo.

Nakon završetka povorke sve su se maske raspršile po Hramini i nastavile družiti. U jednom takvom društvu našli su se i moji roditelji.

Tijekom te večeri obostrana simpatija je potvrđena, te se dogodio i prvi poljubac. Majka i otac nisu bili svjesni da je u blizini službeni snimatelj Murterskih baka koji je poljubac snimio.

Snimka je kroz par dana objavljena na DVD-u, te je postala javna.

Ispočetka im je bilo malo neugodno, ali kasnije je cijela priča postala simpatična i zabavna. Iza poljupca dogodila se trajna veza i brak u kojem smo rođeni moja braća i ja.

Moglo bi se reći da je slogan sa mamine maske "Labelo - Nitko ne ljubi bolje" zaista u slučaju mojih roditelja bio istinit!

Judita Juraga, 7.b

SLUŠAMO, ALI NE ČUJEMO

Suosjećanje - sposobnost razumijevanja, prepoznavanja i prihvaćanja tuđih emocija i razmišljanja. Razvijanje suosjećanja ključno je za sklapanje i održavanje različitih odnosa. Podrazumijeva spoznavanje tuđeg gledišta na neki događaj postupajući u skladu s osjećajima te osobe.

SUOSJEĆANJE ILI EMPATIJA?

Suosjećanje i empatija dva su blisko povezana, tj. srodna pojma koje ljudi često koriste u svakodnevnim sporazumijevanju. Iako slične, ove dvije riječi imaju skoro neprimjetnu razliku koja ih čini drugačijima. Definicije ovih pojmova često prikazuju različite reakcije osobe na nečiji problem ili nesretan slučaj. Suosjećanje je emocija koju osjećamo kao reakciju na tuđe probleme. Mogućnost dijeljenja tuđe nesreće i osjećaj sažaljenja koji u tim trenucima osjetimo prema toj osobi je suo-

sjećanje. Empatija je mogućnost osobe da na neku situaciju gleda iz perspektive druge osobe i da se dalje ponaša u skladu s tuđim emocijama u tome trenutku. Iako su ovo službene definicije, ove riječi poniru mnogo dublje od njih, one nas grade kao osobe i društvo. Suosjećanje i empatija dvije su ključne vještine i emocije koje svaki čovjek treba savladati, razumjeti i kroz vlastiti život i iskustva razvijati, kako bi naš svijet mogao napredovati i postati boljim mjestom za sve nas, gdje će svi biti prihvaćeni, onakvima kakvima jesu.

HLADNA SRCA, VRELI EKRANI

Zatekli smo se u kompletno novom vremenu, punom novih, naprednih izuma koji su postali dio naše svakodnevice. Mnoga djeca, pa i odrasli, često se mogu osjećati izgubljeno u današnjem modernom dobu. Količina nove tehnologije, informacija i vijesti koje svakodnevno konzumiramo mogu negativno utjecati na mlade i njihovo mentalno zdravlje. Danas se ponosimo novim uređajima koji preoblikuju naš stil života i svijet, ali ne primjećujemo koliko nam štete uistinu donose i koliko je umjetna inteligencija zamijenila onu, za život esencijalnu i neophodnu, emocionalnu inteligenciju. Otudujemo sebe od drugih, zatvaramo se u svoja "četiri zida", a time gubimo dodir s realnošću i gubimo tu ljudsku

nas djeca imaju poteškoće s razpoznavanjem emocija u glasu i na izrazima lica sugovornika.

ONLINE ANONIMNOST

Mnogi nemaju hrabrosti govoriti ili se zalagati za sebe u pravom životu. Taj su problem riješili tako da svoje misli o nekome ili nečemu otvoreno pišu skrivajući se iza lažnog imena na internetu, udobno smješteni u krevetima. Pomoću društvenih mreža pronalaze svoju svrhu i osjećaja slobode iza "online anonimnosti".

Misle da pod lažnim imenom i slikom nitko neće razotkriti njihov identitet i da riječi mržnje, koje govore, nemaju veze s njima. Djeca se u mojoj maloj, ruralnoj sredini boje onoga što ne poznaju, tj. nečega novog, drugačijeg, te teže prihvaćaju nove ideologije. Anonimnost na mrežama guši razvoj karaktera i moralni uspon pojedinca te znatizelju za samootkrićem i potrebu za ostvarivanjem naših mogućnosti i razvoja potencijala. Na želimo se iskazati kao pojedinci, već želimo biti mnoštvo, mnoštvo koje ne želi postići više, mnoštvo istomišljenika, mnoštvo koje nema strasti prema čemu ili ikome osim njima samima, fokusirajući se isključivo na vlastitu dobrobit. Zbog slabog karaktera i moralnih vrijednosti kod djece, događaju se ovakvi problemi. Dijete, oslijepljeno željom da se negdje uklopi, da pronađe svoje mjesto, postupa na način koji nije nalik njemu, pod prisilom drugih članova nekog mnoštva, jer na kraju dana svi želimo negdje pripadati.

TRAGOVİ

U svojoj okolini primjećujem stalnu žudnju i potrebu za vrijeđanjem i ponižavanjem drugih. Ne vidim to samo kod vršnjaka, već i kod odraslih osoba. To me

poprilično rastužuje jer od svih lijepih riječi, kojima možemo opisati nekoga, mi bismo uvrede i pogrdne riječi. Tračevi seoskih baba preselili su se na TikTok. Velika je razlika kad neugodnu izmišljotinu čuje nekolicina mještana ili kad je danas na društvenim mrežama može pročitati cijeli svijet.

Kada se u školi otkrije internetsko zlostavljanje među učenicima, po novom Protokolu iz 2024.g. napravi se sve potrebno što na kraju najčešće rezultira pedagoškom mjerom ukorom. Taj ukor često ne znači ništa, čak se ti zlostavljači i natječu tko će imati više kazni jer su tako cool među vršnjacima.

Morate razumjeti da vas tuđe riječi ne definiraju kao osobu i da takve situacije govore više o osobi koja izusti te grozote nego o vama. Osoba se psovka, neprimjerenim izrazima i uvredama koristi kad nije dovoljno elokventna ili verbalno jaka da vam se suprotstavi. Mnoga djeca svoju nesigurnosti, ljubomoru i vlastite probleme projiciraju na druge i koriste kao izgovor za vulgarno ponašanje. Zato je bitno da se naučimo pristojno izražavati, da uz pomoć empatije emocionalno sazrijemo jer svaka naša riječ ili postupak ostavlja trag ne samo na našim već i na tuđim životima. Nemojte dozvoliti da trag, koji ste baš vi ostavili, bude negativan.

Dora Kulušić, 8.r.

Ime i prezime:
Ivica Kero
Datum rođenja:
4.2.1973.
Horoskopski znak:
Vodenjak
Vaš grad:
Bibinje
Što biste radili da niste pedagog?
Bio bih nastavnik ili informaticar
Kakav ste učenik bili?
Odličan
Što volite raditi u slobodno vrijeme?
Baviti se duhovnom glazbom.
Najdraže godišnje doba:
Proljeće.
Najdraže doba dana:
Večer.
Najdraža knjiga:
Mali princ.
Najdraži film:
Hrabro srce.
Najdraži žanr:
Triler.
Kako biste se opisali u 3 riječi?
Uporan, strpljiv, tolerantan.
Životni moto:
Strpljen – spašen.
Kako Vam je u našoj školi?
Izuzetno ugodno i zanimljivo.

Ime i prezime:
Toni Crvelin
Datum rođenja:
27.2.1996.
Horoskopski znak:
Riba.
Vaš grad:
Tisno/Murter.
Što biste radili da niste psiholog?
Bio bih stolar, botaničar, biolog.
Kakav ste učenik bili?
Vrlo dobar i odličan.
Što volite raditi u slobodno vrijeme?
Svirati, istraživati, putovati.
Najdraže godišnje doba:
Jesen.
Najdraže doba dana:
Jutro.
Najdraža knjiga:
Rat i mir.
Najdraži film:
Harry Potter.
Najdraži žanr:
Fantastični filmovi, komedije, dokumentarci.
Kako biste se opisali u 3 riječi?
Uporan, strpljiv, miran
Životni moto:
Dobro je!
Kako Vam je u našoj školi?
Super!

Ime i prezime:
Mihovil Čirjak
Datum rođenja:
6.4.1989.
Horoskopski znak:
Ovan.
Vaš grad:
selo Vrana.
Što biste radili da niste vjeroučitelj?
Putovao bih svijetom.
Kakav ste učenik bili?
Odličan.
Što volite raditi u slobodno vrijeme?
Čitati knjige i šetati s djecom.
Najdraže godišnje doba:
Ljeto.
Najdraže doba dana:
Večer.
Najdraža knjiga:
12 pravila za život.
Najdraži film:
Hrabro srce.
Najdraži žanr:
Komedija.
Kako biste se opisali u 3 riječi?
Iskren, veseo, zanimljiv.
Životni moto:
Samo osmijeh.
Kako Vam je u našoj školi?
Predivno, jako lijepo :)

Ime i prezime:
Ivana Junaković
Datum rođenja:
29.5.1996.
Horoskopski znak:
Blizanac.
Vaš grad:
Šibenik.
Što biste radili da niste tajnica?
Bila bih učiteljica razredne nastave.
Kakva ste učenica bili?
Vrlo dobra.
Što volite raditi u slobodno vrijeme?
Gledati filmove.
Najdraže godišnje doba:
Proljeće.
Najdraže doba dana:
Večer.
Najdraži film:
The Invisible Guest
Najdraži žanr:
Triler.
Kako biste se opisali u 3 riječi?
Iskrena, poštena i tvrdoglava.
Životni moto:
Sve mogu u onom koji me jača. (Fil 4:13)
Kako Vam je u našoj školi?
Jako lijepo i ugodno.

Ime i prezime:
Mihovila Turčinov
Datum rođenja:
18.3.1969.
Horoskopski znak:
Riba.
Vaš grad:
Murter.
Što biste radili da niste kuharica?
Bila bih frizerka.
Kakva ste učenica bili?
Vrlo dobra.
Što volite raditi u slobodno vrijeme?
Nešto kreativno, ručne radove.
Najdraže godišnje doba:
Jesen.
Najdraže doba dana:
Jutro.
Najdraži film:
Šaptač konjima.
Najdraži žanr:
Romantični filmovi.
Kako biste se opisali u 3 riječi?
Strpljiva, ozbiljna i poštena.
Životni moto:
Budite podrška jedni drugima.
Kako Vam je u našoj školi?
Odlično.

Odlazak u mirovinu sigurno znači veliku prekretnicu u životu svakog pojedinca osobito ako se radi o pojedincu koji je svojim trudom i radom služio široj društvenoj zajednici. Takva je i naša Snježna Mudronja zvana Snježa, dugogodišnja školska kuharica. Početkom ožujka odradila je i svoj posljednji dan na radnom mjestu školske kuharice, oprostila se od svojih školskih kolega i učenika koji su je simpatičnim porukama pozdravili i zaželjeli joj sretnu i mirnu mirovinu. Nedostajat će nam njezin osmijeh, njezina friško skuhanu prva jutarnja "kaha", strpljivost oko organizacije školske marende i njezina spremnost na šalu i smijeh. U ime cijelog kolektiva OŠ Murterski škoji želimo kolegici Snježi sretan odlazak u zasluženu mirovinu uz čestitke i zahvale za sve ono što je našoj školi, našim djelatnicima i učenicima kao pojedinac pružala kroz svoje radno mjesto školske kuharice sve ove godine. Ivana Skroza, učiteljica likovne kulture

OPROŠTAJ S OSMAŠIMA

8.a raz. 2024/25

IDEMO

Koju školu planirate upisati?

Maja Čubrić i Lovre Božikov: Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna.

Bruna Bilić i Dora Kulušić: Gimnaziju Frane Petrića u Zadru.

Fabio Kovačev, Thomas Conway, Andro Vučićević: Tehničku.

Filip Lapov Mijatov, Šime Rameša, Duje Ferara, David Preložnik: Brodostrojare.

Luka Markulin i Paula Jakovčev: Komercijaliste.

Zara Kurkut: Farmaceute.

Bruna Mudronja: Medicinsku.

Mia Lukin: Turističku.

Tina Jakovčev: Prirodoslovno grafičku školu u Zadru.

Nina Šimat: Arhitektonski tehničar.

Ante Mudronja: Elektroinstalateri.

Roko Skračić: Kuhare ili konobare.

Pave Šikić: Monter strojarske instalacije.

Gabrijela Rameša: Tehničar za jahte i marine.

Frane Jelovčić i Luka Girin: Pomorsku.

Kristijan Tomas: Šta Bog da.
Vito Ježina: Višu uzaludnu.

Kako vam je bilo ovih osam godina u našoj školi?

Duje Ferara: Bože, pošalji me u raj jer sam u paklu već bio.
Luka Markulin: Žali Bože vremena.

Kristijan Tomas: Osam godina mučenja, to je sve što ću reći.

Bruna Mudronja: A onako...

Nina Šimat: U školi je bilo OK, ali na praznicima bolje.

Zara Kurkut: Nije dobro.

Bruna Bilić: Moglo je biti bolje.

Ante Mudronja: Zadnje četiri su bile užas.

Gabrijela Rameša: Bilo je jako teško i naporno, ali i zabavno.

Andro Vučićević: Super!

Kojeg učitelja/učiteljicu ćete posebno pamtiti?

Dora Kulušić: Posebno ću pamtiti učiteljicu Maricu Piriju iz Biologije, Marijanu Mikulandru iz Povijesti i Nadu Meić iz Engle-

8.b raz. 2024/25

DALJE

skog jer su učinile učenje i satove zanimljivim i zabavnim. Uistinu su mi pomogle zavoljeti te predmete.

Duje Ferara: Učitelja Dinka, jedan od najboljih.

Kristijan Tomas: Učitelja Dinka, ne treba objašnjenje.

Gabrijela Rameša: Učitelja Dinka jer nas je izvlačio iz problema i uvijek bio vedar i nasmijan
Vito Ježina: Gordanu Knez.

Pave Šikić: Nadu Meić.

Thomas Conway: Maricu Piriju jer je baš „sigma“ i sluša Slipknot.

Andro Vučićević: Sve, jer su me naučili puno toga.

Luka Girin: Učitelja Mihovila iz Vjeronauka zbog njegovih smiješnih priča.

Filip Lapov Mijatov: Učitelja Boška iz Tehničkog jer je na njegovom satu uvijek smiješno.

Ante Mudronja: Učitelja Boška jer je uvijek smiješan i smiren.

Šime Rameša: Učiteljicu Gordanu jer nas tjera da radimo.

Koji vam je događaj ostao u posebnom sjećanju?

Pave Šikić: Zadnji dan 8. razreda.

David Preložnik: Kad smo Luka i ja vidjeli kako učiteljica Nada zalijeva biljku od 2 metra sa staklosjajem. Ne može me više ništa iznenaditi.

Kristijan Tomas: Ništa.

Filip Lapov Mijatov: Kad smo razbili školjku u wc-u.

Tina Jakovčev: U mom srcu je ostao isključivo izlet u Vukovar, ni jedan izlet na pamtim tako dobro kao Vukovar. Predivno iskustvo.

Dora Kulušić: Bilo mi je jako lijepo na Natjecanju u čitanju naglas, a u živom sjećanju ostala mi je ekskurzija i Vukovar.

Fabio Kovačev: Kad sam kupio prvu gramofonsku ploču na ekskurziji.

Ostali: Vukovar i ekskurzija u Puli.

Što biste željeli promijeniti u našoj školi?

Pave Šikić: Po mogućnosti sve.

Andro Vučićević: Ništa, sve je savršeno.

Zara Kurkut: Da klima radi cijele godine.

Nina Šimat: Da se ne zaključava wc.

Luka Markulin: A ima toga...

Ante Mudronja: Marendu.

Filip Lapov Mijatov: Da možemo nositi patike u školi.

Luka Girin: Sve.

Što biste poručili idućim generacijama?

Tina Jakovčev: Trudite se i izdržite, koliko god bilo frustrirajuće. Garantiram da će vam škola brže završiti ako se pokušate zabaviti što je više moguće. Ponekad imajte hrabrosti stati protiv učiteljevih argumenata. Oni jesu stariji i iskusniji, ali to ne znači da su uvijek u pravu.

Bruna Bilić: Uživajte koliko možete.

Paula Jakovčev: Valjda će vam Bog pomoći jer nitko drugi neće. Bit će vam kao da ste mučenici.

Runa Mudronja: Ne znam što da vam kažem. Sretno, valjda...

Luka Markulin: Krenite moliti kronicu, što prije.

Zara Kurkut: Uživajte dok možete.

Vito Ježina: Pamet u glavu.

Pave Šikić: A još malo.

Frane Jelovčić: Sritno!

Dora Kulušić: Ocjene vas ne definiraju i nisu mjerilo vašeg znanja. Nemojte dozvoliti da vas poneka loša ocjena dotuče i uništi vam motivaciju. Učite, educirajte se i pokušajte uživati u tome.

Gabriela Lončarević, 7.a

Za osmaše kraj školske godine ne predstavlja samo početak odmora i dugih ljetnih praznika, već i početak jednog novog razdoblja u životu. Pitali smo ih o njihovim planovima za budućnost, kao i dojmovima o našoj školi i učiteljima. Kako smo svi mi različiti, tako su različiti i njihovi odgovori. Neki su zadovoljni svojim osmogodišnjim putovanjem, a neki su jedva dočekali da nas napuste. Sigurni smo da će i oni nezadovoljni jednog dana shvatiti koliko im je zapravo bilo lijepo u ovoj školi. Našim osmašima želimo puno sreće i uspjeha u daljnjem školovanju i životu.

MOJ MURTER

Ima jedan mali otok po imenu Murter. U Murteru smo svi mi ka braća i sestre. Ali ka i svugdi, nekad te i onaj najbolji kolega zna izdati. O tome ćemo malo kasnije.

Murter je malo turističko mjesto. Dolazu turisti u svako doba godine. Naravno, najviše liti. A to kad ni dođu, znaju reći naši stari da je to ko mravinjak. Počnu se ni i gurati po našoj Rudini, ali ne samo da se ni međusobno guraju, nego i nas domaće ka i ka ćurnu. Naše lipe plaže postanu šporke i anke su se neki znali žaliti da se mogu dobiti slatke kraste. Ima dobrih, a i bezobraznijih turista. Znađu van ni doći nama u restoran, sve lipo pojisti i kad dođu platiti, žaliti se da in je skupo. Ugostitelji in to vako i nako naplatu, ali unda vidiš sutradan na internetu recenzije. Sve lipo, krasno i unda dođe do jedne od pet metri. Tu te izvriđaju i o cijeni, ali ti još uvalu da je sve šporke, neuredno i da spiza ne vaju. Jer naravno, zašto bi ni napisali da je samo preskupo. Ali šta ćeš, od njih živimo. Murter je poznat po jednoj velikoj regati koja se zove latinsko idro. Tu se okupi oko 60, 70 brodova. Regata dosta traje i najčešće ni koji nisu baš iskusni odustanu. Posli, kad svi uplove u rivi bude proglašenje nagrad i tada dolazi najbolji dio dana. Bude zabava uz pismu i svi su sritni. Ove godine nismo bili baš za pofaliti se. To ste mogli viditi i na internetu. Makli su nan načelnika i pri vrimenta. To su krivi naši judi, ali nećemo se vraćati na to. U sedmom mjesecu održavamo već godinu dana jedan lipi običaj, a to je Murterski pir. Svi, i mali i veliki se obuču u narodne nošnje, odrede se mlada i mladoženja i pirujemo. Pir počinje na pijaci u Starom selu. "Vjenčaju" se u crkvi sv. Roka i polako se spuštamo niz mjesto. Običaj je da svaka kuća izvadi stol i stavi bocu vina, aperitiv i obavezni pršunat. Dica se uvek naidu pršunat, a odrasli već na prvom stolu popiju čašu više.

Naš Murter je nama ka centar svita. A kako bi naš pjesnik Balata reka: "Da mi daju sva zemaljska bogatstva, da me kunu, molu i zaklinju, da mi nudu zvizde što sjaju, ja bi opet osta tvoj, Murteru moj."

Marta Duić, 7.b

NAJLIPŠI OTOK NA SVITU

Murter je mali otok s četiri mala mjesta. Turistički dosta poznat. Lipo je živiti na murterski način jer svako svakoga pozniva.

Murter je otok koji ne živi zimi. Zimi je sve prazno. Restorani ne rade. Judi su po kućama i ne izlaze. Zato, liti sve je drukčije. Turistov ka u priči. Plaže su pune. Kafići i restorani rade punom parom. Skoro svi događaji koji se dešavaju u Murteru su liti. Regate u veslanju i idrenju su jedne od poznatijih događaja u Murteru. Judi koji ne sudjeluju u regati čekaju na staroj rivi brode da dođu do cilja. Ipak, imamo jedan događaj zimi. Jedan jedini. A to su naše Bake. Postoje male i velike, tj. dječje i odrasle. To je jedini dan zimi kada Murter oživi. Hramina bude puna. Bude domaćeg svita, ali i puno turista. Odrasli i dica obukivaju se u grupne ili pojedinačne maske. Posli povorke svi maškarani idu u šator. U šatoru svi pivaju i plešu. Zabava traje cili noć. Najbolje maske dobiju nagradu. Svi uživaju. Ne postoji Murterin koji ne voli Bake. Iako su ti događaji lipo i turisti ih vole, to su jedini događaji iz davnina i mladi ih nastoje očuvati.

Stari Murterini govore da je Murter najlipši otok na svitu. Murter i murterski način života je predivan. Jako san zahvalna šta živim u Murteru.

Judita Juraga, 7.b

MAMA, JA TE VOLIM

Mama, ja te volim do Marsa
jer kad mi nešto treba brza
si k'o NASA.
Nekad si dobra,
a nekad opasna k'o kobra.
Uvijek spavaš k'o top,
a kad si budna dereš se
non stop.
I glasna si kao zmaj,
a ovoj pjesmi sad je kraj.

Lovre Šestović,
3.r. PO Betina

MUKE JEDNE SEDMAŠICE

Učenica sam sedmog razreda. Meni svi govore da je škola na prvom mjestu, ali meni nije!

U sedmom razredu smo dobili Fiziku, Kemiju i Biologiju. Svi predmeti su dosadni. Šta će meni Povi-
jest?! To je bilo pa prošlo. Veliki odmor mi je najdraži. Kad zazvoni, samo potrčim iz učionice kako ne
bih trebala gledati one učitelje. Kad dođem doma moram napisati domaći rad, učiti deset predmeta.
'ko to sve stigne?! Najgori predmeti su mi: Hrvatski, Biologija, Fizika, a pomalo i Kemija. Ja ne razumijem
šta će nama škola. Evo, npr. Matematika. Šta će nama kružnice? Kao da ćemo to crtati na psu. Ja bih
htjela upisati veterinarsku školu u Zadru. Znam da za to treba puno rada i učenja! Treniram vaterpolo
pa nekad ne mogu ići na treninge zbog škole, a to me jako živcira. Problem s druge strane je što nas
roditelji tjeraju da učimo. Mene moja mama pogotovo. Znam da ona meni želi dobro, ali ne treba mi
ona govoriti šta ću učiti i raditi. Kad dođu praznici, to mi je najdraže, pogotovo ljetni praznici.

Živim ovaj život kako bih nešto naučila jer nemam izbora. Tako se nadam da ću upisati ono što
želim i postati veterinar.

Lana Turčinov, 7.b

Rafaelo

Proljeće se osjeća u zraku. Dani su sve topliji. Sunce se diže i zadržava na nebu, prkosi kišnim oblacima tjerajući ih sve sjevernije. Ljudi su već spremili zimske kapute i sve više vremena provode u parkovima, na livadama, u prirodi. Svi osim mog brata Rafaela. On svaki dan kad dođe iz škole zamračí dnevni boravak pa upali televiziju. Kao da ja želim biti u mraku! Naravno da ne želim, ali mama mi ne da da ga diram. Običan narcis i mamin sin, no ipak ga moram slušati jer je stariji. Kad pogleda film, zaključa se u sobu i igra neki GTA5 koji mu je mama kupila. Kada idemo do parka, naravno da gospodin ne ide s nama nego ostane pisati domaći rad koji sam ja napisala dok je on gledao film. Kad dođemo iz šetnje, njemu se ugasi mobitel jer mu je tata stavio ograničenje. A navečer kad padne mrak... Eee, tek onda izađe vani pa ide u neki kafić s prijateljima. Ja mislim da ne idu samo prijatelji nego i neka cura jer se vrati tek oko 1 ujutro.

Kad mi dođu prijateljice, on nam ne da mira. Cijelu nas večer zeza, no i mi smo njega zezale. Jednom smo mu obrijali pola brade, a drugi put smo ga išarale šminkom koju smo našli u maminoj torbi. Nisam još rekla da moj brat ima 16 godina, a ja 11. Danas sam odlučila nagovoriti brata da prošetam sa mnom i da mu pokažem gdje je naš razredni logor. Shvatio je kako je prekrasno šetati se prirodom, razmišljati, opustiti se, slušati pjev ptica i zezati se sa svojom sestrom.

Filipa Lepur, 4. r.

ŽIVOT NA MURTERSKI NAČIN

Murter - malo misto puno života. Stvarno je dobro i pošteno misto i to se vidi na nama judima. A da ne zaboravin lipotu našega mista. Eee, to je prava stvar! Ajde, čitaj dalje, vridi pročitati!

Na početku san reka da je Murter malo misto puno života. I je. Imamo svega, ima nas svugdi, sve volimo i sve želimo, ali nan ništa ne triba. Naj volimo lito jer idemo u Kurnate. Tamo nema nikoga, nema gužve, čisti zen. Ali kad dojdemo u Murter, ajme meni. Gužvara, turisti, nema mira, živo rasulo. Zato više volimo na ostala doba, baš radi turistov. Radi ostaloga, ka šta je posa ne. Kod svih doba je najveći problem vrime i tišnjanski most. Sad se vi mislite zašto vrime, a zašto tišnjanski most? Evo zašto: vrime zato šta smo pipavi, a tišnjanski most zato šta ne znamo kad se diže, pa ga zato i priskaćemo.

Sad san ja tu nas nafalia ka da smo mi ko zna šta. A šta kad i jesmo?! Šalu na stranu, ali stvarno jesmo dobri i poštenu ljudi, i dobro i pošteno misto ako ne računamo politiku i te gluposti. Ajte zbogun!

Fabian Pilipac 7.a

Ljubav pokreće svijet

Ljubav je svugdje oko nas, ona pokreće svijet. Kad je ne bi bilo, tko zna gdje bi već ovaj svijet završio. Možda o tome ne valja ni razmišljati.

Ljubav zna biti tiha i neprimjetna, kao kad je prijatelj zaljubljen u bliskog prijatelja. Ljubav može biti i glasna! Kao što je majčina ljubav prema djetetu ili ljubav okrunjena vjenčanjem u svibnju sa sretnom ženom i mužem. Ljubav vam može pružiti i pas koji vam svaki dan čim se vratite kući s posla razvedri dan. Postoji i prijateljska ljubav koja može otići tko zna kuda, skriti se i pojaviti se opet baš kada ti treba. Ljubav može biti i u cvijeću koje niče u proljeće. Ljubav može biti sportska i razigrana kao talentirana noga i nogometna lopta. Ona može biti prisutna i kod susjeda koji te ugodnim glasom pozdravlja svako jutro. Može se voljeti i posao koji čovjek radi, a ljubav može biti tu i usred ljeta kad đaci nemaju brige, nego se po cijele dane družu i kupaju u moru.

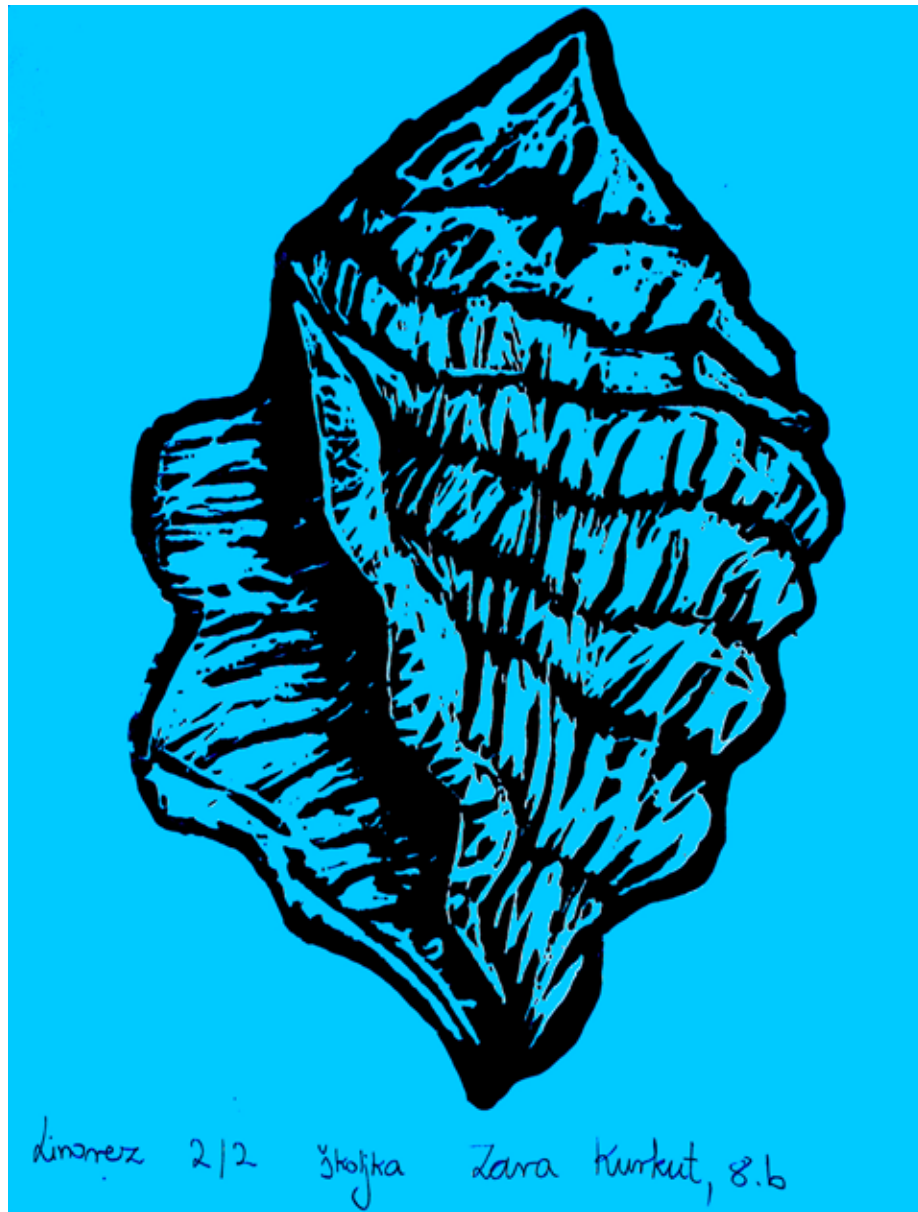
Dokazi su svugdje da bez ljubavi svijet ne bi dobro funkcionirao. Stalno bi blokao i polako se gasio.

Neuzvrćena ljubav

Bio je normalan dan, kao i svaki drugi. Šetao sam glasnim hodnicima i tražio učionicu Informatike. Sve dok ju nisam ugledao. Bila je lijepa kao proljeće. Nisam ju nikad prije vidio, kao da se odjednom stvorila. Nisam htio da me vidi pa sam požurio dalje.

Ušao sam u učionicu. Osjećao sam leptiriće u želucu. Nikad se nisam tako osjećao. Nakon sata išao sam natrag do svoje učionice, istim putem kojim sam i došao. Nadao sam se da ću je ponovno vidjeti. Nije bila vani, pa sam provirio u njen razred. Vidio sam je. Sjedila je u drugoj klupi do prozora. Opet mi je došao taj osjećaj nelagode u želucu pa sam otišao. Nakon zadnjeg sata sam otišao doma. Došao sam doma i otišao ravno u svoju sobu. Idući dan sam se ranije probudio. Pojeo sam doručak i krenuo u školu. Došao sam do škole i išao do njenog razreda. Ostavio sam pismo na nenoj klupi i izašao. Čekao sam vani kraj njene učionice. Napokon je došla sa svojim prijateljicama. Gledao sam kako čita moje pismo. Kad ga je pročitala, ona i njezine prijateljice su se počele smijati. Osjećao sam se osramoćeno i tužno. Zatim je rasparala moje pismo. Toliko sam se zaljubio u izgled da nisam vidio njezine prave boje.

Korina Barišić, 7.b

Volim te je lako reć.
Volim te – riječi koje svak može
izreći!
Dok su neke slatke i sjajne,
Neke su i često slučajne!

No kad okreneš pogled prema
njima,
Samo ih vidiš u svojim očima!
Osjećaš kao da gori
Jer novi se dio tebe stvori!

Neke su nikakve,
Ali moraju učiti u romance!
Otopit će se kao svijeće,
Kad im date cvijeće!

Ljubav je uvijek uz nas
A još je i danas!
To trebaš da shvaćaš,
Jer ljubav ne plaćaš!

Noema Mudronja 6.a

More

U kućici na kraju plaže šumovito, tiho i nježno čuje se more. Kristalno je i golemo, no izgleda usamljeno. Kao da nešto treba. Tajanstveno je ili neće da kaže, no školjke odaju sve njegove čarobne tajne. Sveno sunce priča s njim o ljubavnim tajnama, a prisluškuju ih noćne zvijezde.

Kad se noć popne na oblake, more je živahno i pjeni se, a pijesak je poput umornog mornara. Hoće se osušiti, ali more je i dalje uzburkano. Smiri se ono poput začarane frule i sanja snove kao najljepše pjesme. Tako je lijepo i bajno poput nebeskog prostranstva i zaigrano je kao dijete. Lijepo je slušati šum njegovih priča.

Filipa Lepur, 4. r.

More i otoci

Prije dvadeset i četiri godine moj tata je završio osnovnu školu. Bio mu je san postati najbolji kuhar u Hrvatskoj. Da bi mogao ostvariti svoje snove, otišao je kod svoje bake na otok Murter. Poslije par godina došao je dan kad je otvorio svoj prvi restoran i bio je jako uspješan. Privlačio je turiste iz dana u dan i svi su stolovi bili puni. A znate li zašto? Radi hrane i lokacije koja je bila prelijepa. Restoran se nalazio malo poviše plaže Slanica, što je bila najpopularnija plaža na otoku. Moj tata je napustio restoran malo prije nego što sam se ja rodio. Nakon pet godina dobio je novu ideju - otvoriti restoran na Kornatima. I to je učinio. Restoran je nazvao Konoba Smokvica. Nalazi se na otoku Smokvici koji je imao razno razne biljke i kamene građevine, a o moru ne trebamo ni pričati. Nadmašilo je sve mjere. More je čišće od zrcala, a kada uskočiš osjećaš se kao da si na Maldivima. Kornati su stvarno prelijepi i volio bih da ih svatko može posjetiti, pogotovo Smokvicu.

Duje Kero, 6.b

Jesenska utrka

Moje je ime Jesenko. Živim na gornjoj polici u Lukinoj sobi. Luka je moj vlasnik, ali i najbolji prijatelj. Pored mene na polici žive zimska, pletena kapa; cvjetni, proljetni šeširić i sunčani, ljetni sombrero. Trenutno sombrera nema, ali uskoro će doći. Danas mu je zadnji dan na dužnosti, zadnji dan na Lukinoj glavi.

“Jesenko, Jesenko, krećemo! Tako si mi nedostojao!” rekao je Luka dok me stavljao na glavu. Moj je vlasnik uzbuđen jer se danas održava jesenska utrka u kojoj će sudjelovati razni šumski stanovnici. Trčelim korakom, stigli smo u zadnji čas.

Životinje su se pripremale svaka na svoj način.

Zec Roki zagrijavao je svoje elastične nožice. Vjeverica Luna rastezala je kitnjasti rep. Ježurko Spajki oštrio je bodlje, a medvjed Boro zijevao je jer mu se bliži vrijeme za zimski san pa mu je bilo dosadno slušati pravila utrke koje čita Mudrac Sovac.

Pravila su jasna! Tko skupi najviše jesenskih plodova, pobjeđuje! Utrka je krenula.

Spajki je krenuo prvi, ali se okliznuo na puževu sluz i skotrljao niz brdo. To se kasnije pokazalo kao dobitna kombinacija jer je svojim ostrim bodljama pokupio najsočnije plodove. Luna je gurala orahe i lješnjake u usta, a Boro je diskvalificiran jer je pojeo sve što je skupio. Roki je toliko brzo trčao da se zabio u svako drvo koje mu se našlo na

Kao grom iz vedra neba

Bio je lijep i sunčan dan. Ljudi su šetali po trgu, a djeca su se igrala u parku. Dvoje prijatelja šetalo je po parku kao i svi i zabavljali su se.

Dječak je u jednom trenu rekao neki vic i pogledao prema djevojci da vidi osmijeh na njezinom licu. Dječak se zacrvnio. Kako joj se zagledao u lice, spotaknuo se na kamen, ali je brzo ustao i rekao da je dobro. Dječak se zaljubio u djevojku i znao je to. Ali to je ipak samo prijateljica, mislio je. Nije znao kako bi joj rekao da je zaljubljen, a nije imao niti dovoljno samopouzdanja da joj išta reče.

Djevojka je bila zaljubljena u dječaka, ali s obzirom da nije znala da je dječak zaljubljen u nju, isto nije znala kako bi reagirao.

Dani su prolazili i prolazili. Njih dvoje su pričali i družili se iz dana u dan misleći ako priznaju jedno drugome da su zaljubljeni da će se prijateljstvo raspasti. Jednog dana dječak više nije mogao podnijeti samo biti prijatelj i otišao je kod prijatelja po savjet kako da reče djevojci da je zaljubljen u nju. Prijatelj mu je dao savjet da se nađe u parku s djevojkom i da joj jednostavno reče da je zaljubljen. Sljedeći dan dječak i djevojka našli su se u parku i nakon kratkog vremena dječak je izrekao svoje osjećaje i pitao bi li mu bila cura.

Djevojka je pristala. Odjednom, pomalo nespretno, dječak je poljubi. Djevojka ga pogleda sa širokim osmijehom nakon što ju je dječak poljubio kao grom iz vedra neba.

Agata Zorzin, 7.b

ŽIVOTNA AVANTURA

Poslije nastave Lana, Neo i ja smo se išli pripremati za veslačku regatu. Izvukli smo se od rive i krenuli veslati. Neo je bio na timunu, a Lana i ja smo vesale. Puhalo je jako jugo i nosilo nas je u kraj. Vjetar je bio sve jači i jači. Toliko je ojačao da nismo mogle veslati, a jedrilice su bile svugdje oko nas. Skoro smo se zabili u jednu, ali smo se ipak uspjeti odgurnuti. Prošao je jedan sat u teškoj mucu. Neo se zabrinuo i počeo plakati. Vikali smo: „Upomoć! Upomoć!“ Svi oko nas su bili stranci i nisu nas razumjeli pa smo počeli vikati „Help us!“ Čuli su nas neki Austrijanci, spustili su svoj gumenjak i krenuli prema nama. Kad su došli, pitali su nas jesmo li dobro. Sлагali smo da jesmo, ali i nismo baš bili nešto dobro. Bacili su nam konop i počeli nas vući. Pitali su nas gdje treba ići, a od sve strke i panike nismo se mogli prisjetiti kako izreći – luka Murter. U daljini smo vidjeli veći brod koji je imao veliku žutu patku na provi. Samo smo viknuli „yellow duck“. Sreća pa su naši spasitelji bili prisebniji u tom trenu i odmah shvatili što govorimo. Kad smo pristali u luku, zahvalili smo se, a ja sam brzo otrčala do svog broda i donijela im četiri pive. Na kraju je sve dobro završilo. Mislili smo da se nećemo uspjeti vratiti, ali kad se nadaš dobrom, dobro i dođe.

Marta Duić, 7.b

Učitelji su ipak bili u pravu

Svi učitelji su mi govorili kako u sedmom razredu neću tako lako proći kao prošle godine, kako ću dobivati manju ocjenu, kako neću moći bez učenja.

Evo, ja sam u sedmom razredu i učitelji su bili u pravu. Prva ocjena koju sam dobio je bila jedinica, a bio sam odličan. I to još iz Kemije koja je novi predmet. Mama i tata se nisu baš ljutili jer mi je bila prva ikad, ali su se naljutili nakon pete za redom. Mislim da sam postao najgori učenik u razredu. Kome se da učiti Hrvatski ili Matematiku kad mogu samo sjesti za kompjuter i igrati igrice? Problem je što mi je otac rekao oduzeti kompjuter ako nastavim dobivati jedinice. Što je najgore od svega, trebao bih ispravljati sve jedinice. I ne samo to, nego i ostajati svaki dan sedmi sat zbog glupe dopunske nastave. Jučer sam dobio još dvije jedinice iz Matematike i iz Kemije, ali pomislio sam, koga briga za to kad mogu igrati igrice na kompjuteru.

Kad sam došao doma, vidio sam tatu kako mi palicom razbija kompjuter. Izgleda da nemam ništa drugo nego učiti.

Jakov Rameša, 7.b

Knjižnica je čarobno mjesto

Kad uđeš u knjižnicu, ona ne izgleda baš kao čarobno mjesto. Izgleda kao obična zgrada s knjigama. Vidiš samo raznorazne knjige posložene na policama. Posložene po abecednom redu i temama kojima se bave. Ali kad malo bolje pogledaš, nije baš tako.

Knjižnica ima police popunjene knjigama oko kojih lete nevidljiva, čarobna bića. Neka imaju i laptope. Valjda imaju puno posla kad su tako u žurbi. U knjižnici uvijek bude i jedna knjižničarka koja odmah nađe knjigu koja ti treba, bila to lektira ili neki strip. Ako želiš, možeš i sam potražiti knjigu koja ti se sviđa, ali knjižničarka je uvijek tu i spremna pomoći. Knjižnice uvijek imaju simpatične straničnike na kojima su oslikani likovi iz priča. Čarolija nije u svim tim stvarima nego u knjigama. Za mene svaka knjiga ima svoju iskru čarolije. Kad čitaš knjigu, nestanu sve brige ovog svijeta. U knjizi Roalda Dahla „Vještice“ možeš zamisliti da si ti dječak koji je vidio sastanak vještica. U knjizi Oscara Wildea ćeš plakati od tuge,

Pismo iz prošlih vremena

Dragi moj Ivica,

Stiglo je lito, a ja još masline nisan očistila. A evo i turisti mi dolaze za dva-tri tjedna. Kuću triba spremić, a ko još i za to ima vrmena! Ma reći ću ja to svojoj Milici da pomogne. E dobra je na cura. Zato moj Franjo čista linčina, ma ne bi on diga prstom da ga Bog sačuva! Isti dida Mlade!

E moj Ive, ludilo kod nas doli. Aj, baren san krumpire prispila okopati. Tribala bi danas popodne do Senke po ribu, pa smo mislili ja, Jadranka, Milica i Mile u petak u Kurnate, spremić kuću i namo masline pošišat. Tribala bi iti i u mesara Lovre da mi otkine pola vratine. Da nan mogu lipo kasnije i ručak spremić. Dobro onda, moj Ive. Iden ja sad do Senke pa se vidimo kad dojdeš iz Istre.

Bok!

Tvoja Šimica Kovač

Tea Vodopija, 7.a

Kad će više to ljeto

Ah, kad će više to ljeto? Po meni najbolje i najveselije doba godine, ali i najtoplije. Svaki dan si miran i ne moraš se brinuti za domaći rad iz Hrvatskog jezika ili Matematike.

Novi školski dan počinje zvukom školskog zvona. Teško je slušati taj zvuk svakih četrdeset i pet minuta. Jedino što je dobro kod nje ga je da označava kraj svakog školskog dana. Travanj je, a ja mislim o ljetu od Nove godine. Misli su mi pune plivanja u moru, ronjenja, skakanja na glavu i drugih zabavnih aktivnosti. Pod satom zamišljam druženja s prijateljima, rođendane koji su najzabavniji ljeti, sunčanje na mokrom ručniku dok jedem breskvu i lubenicu. Svake noći se ponadam da ću sanjati ljeto i prava uživanja. A tek ono vrijeme nakon ručka kad uđem u sobu, malo je zamračim i legnem. E, tooo! To je pravo ljeto! Jedino loše kod ljeta su komarci, najdosadnija bića na ovom svijetu!

Ljeto ima svoje mane i vrline, ali mi djeca ga jako volimo jer nema nastave i nemamo toliko obaveza kao odrasli. Jedva čekam ljeto i da radim sve što sam nabrojala.

Nera Juričev-Martinčev, 6.b

GLAZBA I PJEVAČI 50-IH I 60-IH GODINA

Upoznat ću vas s glazbom i pjevačima iz prošlosti. Glazba 50-ih i 60-ih godina prošlog stoljeća bila je vesela, sretna, ljubavna, mirna i tužna. Sasvim slučajno sam naišla na ovu glazbu i jako je preporučujem. Malo ljudi voli ovu glazbu i ne prepoznaju njezinu ljepotu jer nije u skladu s današnjim vremenom. Svi slušaju ludu, glasnu glazbu s bezveznim tekstovima, zapravo sve ono što nam se nameće na društvenim mrežama

Jedna od meni najdražih popularnih pjevačica tog doba bila je Lesley Gore. Pjesma koju sigurno svi znate je „It's my party“ koju je snimila sa samo 16 godina. Bila je tekstopisac i glumac. Također jako volim i The Ronettes.

To je ženska pop skupina iz 60-ih godina iz New Yorka. Njihov najbolji album iz 1964. godine sadrži pjesme kao što su „Be my baby“, „Baby I love you“, „Breaking up“ i „In the rain“.

Članice grupe Estella i Veronika Benett i njihova rođakinja Nedra Talley nastupale su još kao tinejdžerice pod nazivom The darling sisters. Tada ih je zapazio glazbeni

menadžer i započela je njihova karijera. Otišle su na turneju po Engleskoj s Rolling Stonesima te su se upoznale i s Beatlesima. Pri kraju 60-ih godina djevojke su se udale i prestale nastupati, ali njihove prekrasne pjesme slušaju se i dan danas.

Leona Crvelin, 5. a

GLAZBENI VREMEPLOV

Glazba je nešto što pokreće svijet, popravljajući ljudima raspoloženje i odvraća ih od svakodnevice. Postoji puno stilova glazbe, a svatko odabire što voli, bilo po žanru ili jednostavno po osjećaju.

Stilovi glazbe koji su se slušali u prvoj polovici 20. stoljeća su najčešće bili swing, bebop i jazz.

Tad se pojavio i rock 'n' roll, ali se nije toliko proširio i bio popularan kao što će postati samo koje desetljeće kasnije. Ljubitelji klasične glazbe slušali su djela Claudea Debussyja, Arnolda Schonberga, Antona Weberna, Albana Berga, Igora Stravinskog, Bela Bartoka, Sergeja Prokofjeva, Dmitrija Šostakoviča, Paula Hindemitha i Carla Orffa.

U drugoj polovici 20. stoljeća, osim još naprednije tehnologije i još izrazitije odijeljenosti zabavne i ozbiljne glazbe, pojavljuje se novi glazbeni fenomen – rock. Rock nastaje iz rock 'n' rolla, westerna, countryja i sličnih vrsta.

Danas postoji puno vrsta rocka, kao npr. art rock, heavy metal rock, glitter rock itd. Rock je, možemo reći, „promijenio“ povijest glazbe zahvaljujući novim bendovima.

Pioniri modernog rocka bili su definitivno Beatlesi koji su izazvali pravu euforiju.

Kraljevi rock 'n' rolla Rolling Stones i dan danas žare i pale svjetskom scenom. Majstori hard rocka je definitivno bend Led Zeppelin.

Ne možemo ne spomenuti legendarne showmane grupu Queen koju je predvodio karizmatični Freddie Mercury.

Tu su i Pink Floyd, The Who koje se smatra pionirima rock opere i koncerata i svima znana Metallica. S Nirvanom je započela grunge revolucija, a U2 je poznat po političkim porukama koje često čine dijelom spektakla koji priređuju.

Što se tiče hrvatske scene, krajem 20. stoljeća pozornicom drmaju poznata grupa Colonia, pjevačica I Bee (Ivana Banfić), Dino Dvornik, Alen Vitasović, Sandi, Senna M, Minea, Kasandra, Ella, Kuzma i Shaka Zulu i još mnogo njih.

Početkom 21. stoljeća veliku popularnost stječu strani glazbenici kao Rihanna, Drake, Sean Combs, poznatiji kao P. Diddy, Kendrick Lamar, Chris Brown...

Danas postaje sve popularniji novi stil glazbe koji se zove TRAP, a čiji predstavnici pjevaju u Hrvatskoj i susjednim zemljama. To su Grše, Peki, Vojko V, Jala Brat i Buba Correlli, Senidah, Hiljson Mandela i ostali. Ako sam nekoga i izostavio, nije namjerno.

No na popisu su svakako oni najpopularniji koje slušaju brojni učenici OŠ Murterski škoji.

Fabian Pilipac 7.a

BISERI IZ ŠKOLSKIH KLUPA

Naši učitelji se tijekom nastavne godine naslušaju svega i svačega. Kako bi se moglo reći, ne zna čovik bi li se smija il plaka. Donosimo mali dio „bisera“ koje su se učitelji sjetili zapisati.

Isusa je krstio Ivan Krstitelj na rijeci Dravi.

Tri zapovjedna blagdana su Božić, Uskrs i Svi mrtvi.

Jezera prema postanku dijelimo na prirodna i fejk.

Pridjev imenice activity je fit.

Plastične boce su obnovljiv izvor energije. Auto ide na gas, a gas vuče iz zraka.

Što je gospodarstvo?

To je ono kad si gospodin.

Imenuj način kretanja kod kitova.

Trčanje.

Polusjedilački organizmi su oni koji mogu samo ležati, a ne mogu sjediti npr. Mačka, pas.

Expensive – more expensive – even more expensive

Kastanjete su glazbalo s Brača.

Najpoznatiji njemački skladatelj bio je Ludwig Van Beton.

U kazalištu radi i odjećograf.

Učiteljice, možemo li uzeti sitni-sajzer?

Temperatura se mjeri digitronom.

Nafta se na kopnu vadi pomoću:

učenik A: kante, učenik B: lopate, učenik C: džezve

A rat (engl.) = rat (hrv.)

Učiteljice, točno se vidi kako se ispiti stišću.

Navedite što više životinja na 2 noge.

Klokan, zec...

Nad prostorom Istre nalazi se polje niskog tlaka zraka. Kakvo vrijeme možemo očekivati u Istri?

U Istri će na polju biti ružno i nestabilno vrijeme.

Kroz Međimurje teče rijeka Međa.

Najveći broj koji možemo napisati koristeći znamenke 1, 2, 9 i 8 je 17.

Kojoj književnoj vrsti pripada djelo Bijeli klaun?

To je roman s elementima boja.

VOLIM
TE

TISI
MOJ #1

SUPER
BO!

ZAJEDNO
SMO
JACI!

LJUBAV
POKREĆE
SVIJET

JA TE
VOLIM
VIŠE OD
SVEGA